

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิด
บริษัทภิบาล หุ่นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด
(มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
กรกฎาคม 2558

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้านักลงทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะ
ยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กรกฎาคม 2558

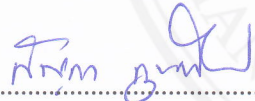
ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว
ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

แพรวนภา ฤทธิไตรภพ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธานกรรมการ
(รศ.กัญญา กุณทีกาญจน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์)

17 กรกฎาคม 2558

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำแนะนำและคำปรึกษา ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา อีกทั้งให้ความช่วยเหลือและตรวจแก้ข้อบกพร่องจุดต่างๆจนทำให้การค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ และขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์ กรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระและ รศ.กัญญา กุณทีกาญจน์ ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ มาด้วย ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอนให้ผู้ศึกษามีความรู้และจริยธรรมในการดำเนินชีวิตจนกระทั่งได้รับความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ตลอดจนเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ห้องสมุดประจำคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวที่ให้โอกาสในการศึกษา ให้ข้อคิด คำแนะนำ และเป็นกำลังใจสำคัญในการศึกษาครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

แพรวนภา ฤทธิไทรภาพ

คาดหวังถึงผลตอบแทนจากการลงทุนในแต่ละครั้งที่ซื้อขายหน่วยลงทุนมากกว่า 30% ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้า พบว่า ผู้ลงทุนให้ความสำคัญกับผลตอบแทนที่สูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน รองลงมาคือมีช่องทางซื้อขายที่หลากหลาย และมีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Factors Affecting Customers' Investment in Good Corporate Governance Long Term Equity Fund of UOB in Chiang Mai Province

Author Ms. Phreawnapha Ritthitraiphop

Degree Master of Economics

Advisory Committee Assoc. Prof. Dr. Kanchana Chokethaworn Advisor
Assoc. Prof. Dr. Prasert Chaithip Co-advisor

ABSTRACT

This research studies the factors that affect Chiang Mai customers to invest in the “Good Corporate Governance Long Term Equity Fund” (CG-LTF) of UOB Thailand Co., Ltd. The number of samples used in this study is 300, performed by questionnaires. The purposes of the research are 1) to study the basic information of Chiang Mai society and its economy 2) to study the behavior of the investors on “UOB’s CG-LTF” in Chiang Mai 3) to study the factors that affect Chiang Mai investors on investing on “UOB’s CG-LTF”. The samples of the study are 300 investors of “UOB’s CG-LTF”. The collected data analysis are both ‘Descriptive’ and ‘Quantitative’, consisting of ‘Frequency Distributions’, ‘Percentage’, ‘Mean ; and ‘S.D.’.

From the study, it is found that most of the samples are women, aged from 30 to 39 years old. Many of them are married, graduated with a PH.D., work as employees, and obtain a salary of more than 50,000 baht. In addition, most of the samples invested in order to speculate the profit, and chose to invest by themselves. The money they used to invest is not more than 50,000 baht and the period of holding the fund is less than 1 year. Moreover, the frequency of buying the fund within a 1-year period is from 1 to 5 times. Many of them had not specified the amount invested in each year. And the customers expected a profit of more than 30% after buying any unit trust. On the other hand, the

affecting factors found in the study of ‘UOB’s CG-LTF’ customers’ behaviors are respectively placed by importance that , first, the investors’ expectation of getting greater return than to have their money in a regular deposit, second, the various channels in dealing the fund, and finally, the ways to prevent losses by using ‘exchange rates’.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
1.3 ขอบเขตการศึกษา	6
1.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา	3
1.5 นิยามคำศัพท์	8
บทที่ 2 กรอบแนวคิดทางทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์	11
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกองทุนรวมและบริษัทภิบาล	18
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	39
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	51
3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	52
3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา	53

3.5	วิธีการศึกษา	54
บทที่ 4	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1	ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	56
4.2	การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	59
บทที่ 5	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผลการศึกษา	76
5.2	ข้อเสนอแนะ	78
เอกสารอ้างอิง		80
ประวัติผู้เขียน		83

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1.1	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิและจำนวนกองทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด โดยจำแนกตามนโยบายการลงทุนข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557	2
ตารางที่ 1.2	ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และจำนวนลูกค้าที่เปิดบัญชี กองทุนเปิด บรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ ของธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทั้งหมดจำนวน 6 จังหวัดข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557	4
ตารางที่ 1.3	ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และจำนวนลูกค้าที่เปิดบัญชี กองทุนเปิด บรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ ของธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทั้งหมดจำนวน 4 สาขาข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557	5
ตารางที่ 3.1	แสดงการจำแนกการเก็บข้อมูลในแต่ละสาขา	52
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	56
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	57
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะเพศ	57
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	58
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้	59
ตารางที่ 4.7	แสดงจำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ที่ท่าน ลงทุนในกองทุนเปิด	59
ตารางที่ 4.8	แสดงจำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามบุคคลที่มี ส่วนร่วมในการตัดสินใจลงทุน	60
ตารางที่ 4.9	แสดงจำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงิน ที่ใช้ในการลงทุน	60
ตารางที่ 4.10	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลา ถือครองการลงทุน	61

ตารางที่ 4.11	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ในการซื้อกองทุนในรอบ 1 ปี	62
ตารางที่ 4.12	จำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการตั้งงบประมาณการซื้อกองทุนในแต่ละปี	62
ตารางที่ 4.13	จำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลตอบแทนที่ท่านคาดหวังจากการลงทุนในแต่ละครั้งที่ซื้อขายหน่วยลงทุน	63
ตารางที่ 4.14	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม การหาข้อมูลกองทุนก่อนการลงทุน	63
ตารางที่ 4.15	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ	64
ตารางที่ 4.16	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการลงทุนในกองทุนประเภทนี้ของบลจ. อื่นๆ	65
ตารางที่ 4.17	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการลงทุนในกองทุนครั้งต่อไป	65
ตารางที่ 4.18	ปัจจัยด้านบริษัทที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	66
ตารางที่ 4.19	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านบริษัท	67
ตารางที่ 4.20	ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	68
ตารางที่ 4.21	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ	68
ตารางที่ 4.22	ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขายที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	69
ตารางที่ 4.23	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านช่องทางการซื้อขาย	70
ตารางที่ 4.24	ปัจจัยด้านค่านิยมที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	70
ตารางที่ 4.25	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านค่านิยม	71

ตารางที่ 4.26	ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขายที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้า ในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	72
ตารางที่ 4.27	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย	72
ตารางที่ 4.28	ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุนที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	73
ตารางที่ 4.29	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านนโยบายของกองทุน	74
ตารางที่ 4.30	ปัจจัยด้านบริษัทที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาล หุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่	74
ตารางที่ 4.31	การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในการลงทุน	75

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนรวม	19
ภาพที่ 2.2 แสดงการเปรียบเทียบกองทุนปิดและกองทุนเปิด	22
ภาพที่ 2.3 ทฤษฎีผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	32

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กองทุนรวม (Mutual Fund) เป็นโครงการลงทุนที่ระดมเงินทุนจากนักลงทุนมารวมกันเป็นเงินลงทุนก้อนใหญ่แล้วนำไปจดทะเบียนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลจากนั้นก็ให้นำเงินที่ระดมได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินประเภทต่างๆ ตามนโยบายการลงทุนที่ได้ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายแก่นักลงทุนนั้น ทั้งนี้ นักลงทุนแต่ละรายจะได้รับหน่วยลงทุน (Unit Trust) เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันฐานะความเป็นเจ้าของในเงินที่ตนได้ลงทุนไป โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) เป็นผู้จัดตั้งและทำหน้าที่บริหารกองทุนรวมให้ได้ผลตอบแทนแล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้กับนักลงทุนแต่ละรายตามสัดส่วนที่ลงทุนไว้แต่แรก ในกองทุนรวมนั้นกองทุนรวมถือเป็นเครื่องมือในการลงทุน (Investment vehicle) สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดเงินตลาดทุนแต่ติดขัดด้วยอุปสรรคหลายประการ ทำให้การลงทุนด้วยตนเองไม่สามารถได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ต้องการ เช่น ผู้ลงทุนที่มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัด ไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ได้มากพอ เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุนหรือผู้ลงทุนที่ไม่มีประสบการณ์ความรู้ความชำนาญในการลงทุน หรือผู้ลงทุนที่ไม่มีเวลาจะศึกษาค้นหาและติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุนกองทุนรวม จึงเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพมีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุดภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ โดยมีบริษัทจัดการกองทุนเป็นผู้ดูแลซึ่งบริษัทจัดการต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลังเท่านั้น บริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดโครงการกองทุนรวมนโยบายการลงทุน และวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอขายของอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และต้องบริหารจัดการลงทุนตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนนั้น โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะแจ้งนโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ในการลงทุนให้ผู้ลงทุนทราบในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนที่แจกจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนได้ศึกษาก่อนที่จะลงทุนธนาคารพาณิชย์เองก็เป็นช่องทางหนึ่งที่สำคัญ สำหรับประชาชนผู้สนใจลงทุนในกองทุนรวมซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายการลงทุนของแต่ละกองทุนและนโยบายการลงทุนดังกล่าวที่บริษัทหลักทรัพย์

จัดการกองทุนของแต่ละบริษัทเป็นผู้ควบคุมดูแลกองทุนและการออกตราสารเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้จัดจำหน่ายกองทุนไปสู่ประชาชนผู้ลงทุนต่อไป

ปัจจุบันมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อมาควบคุมดูแล และบริหารกองทุนของตน มีทั้งสิ้นจำนวน 15 บริษัทและมีสัดส่วนทางตลาด จำนวนกองทุนที่ออกมาเสนอขายแตกต่างกัน โดยกองทุนที่มีการเสนอยุทธศาสตร์พาณิชย์จะเป็นผู้จำหน่ายกองทุนเหล่านั้น ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด มีสัดส่วนทางการตลาดมาเป็นลำดับที่ 1 เท่ากับร้อยละ 22.85 ตามมาด้วยลำดับที่ 2 คือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด ด้วยสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 20.79 และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด จัดอยู่ในสัดส่วน ลำดับที่ 9 เท่ากับร้อยละ 3.37(สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (AIMC), 2557: ออนไลน์)

ตารางที่ 1.1 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิและจำนวนกองทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด โดยจำแนกตามนโยบายการลงทุนข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557

ลำดับ	ประเภทกองทุน	จำนวน (กองทุน)	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (บาท)
1	กองทุนรวมตราสารทุน	13	19,560,206,813
	กองทุนเปิด ไทย แวลู โฟกัส อีควิตี้ บันผล มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 10,345,928,618 บาท		
2	กองทุนรวมตลาดเงิน และตราสารหนี้	6	33,295,091,024
	กองทุนเปิด ยูโอบี อินคัม เดลี มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 24,174,869,174 บาท		
3	กองทุนรวมตราสารหนี้โรลโอเวอร์	6	846,260,184
	3.1กองทุนเปิด ยูโอบี โพรเทค 3 เอ็ม 3 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 261,075,872 บาท		
4	กองทุนรวมผสม	11	10,106,915,335
	4.1 กองทุนเปิด ไทย ทริกเกอร์ 3% พลัส 3% มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 3,164,456,096 บาท		
5	กองทุนรวม LTF	5	10,695,122,912
	5.1 กองทุนเปิดบรุษภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 3,504,410,529 บาท		
6	กองทุนรวม RMF	13	4,872,940,818
	6.1 กองทุนเปิด ยูโอบี ตราสารทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 1,694,512,289 บาท		

ตารางที่ 1.1 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิและจำนวนกองทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด โดยจำแนกตามนโยบายการลงทุนข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทกองทุน	จำนวน (กองทุน)	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (บาท)
7	กองทุนรวมต่างประเทศ	46	40,477,418,122
	7.1 กองทุนเปิด ยูโอบี สมาร์ท ยูเอส ไฮ ยิลด์ ฟินด์ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 2,980,401,616 บาท		
8	กองทุนรวมทองคำ / น้ำมัน	3	310,831,463
	8.1 กองทุนเปิด ยูโอบี สมาร์ท โกลด์ ฟินด์ - H มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 208,885,589 บาท		
9	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์	3	4,956,561,483
	9.1 กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ยูโอบี พรีเมียม เอท ทอง หล มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 2,583,039,300 บาท		
10	กองทุนรวมอื่นๆ	1	544,286,448
	10.1 กองทุนเปิด เจแปน ทริกเกอร์ ฟินด์ 4% พลัส 4% มูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 544,286,448 บาท		
	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวม	107	125,665,634,602

จากข้อมูลในตารางที่ 1.1 แสดงข้อมูลของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนยูโอบี(ไทย) จำกัด ซึ่งจำแนกประเภทกองทุนตามนโยบายการลงทุนและแสดงข้อมูลกองทุนรวมที่มียอดการลงทุนสูงสุดในแต่ละประเภทของกองทุนรวม ในลำดับที่ 1 กองทุนรวมตราสารทุนเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุน เน้นการลงทุนในหุ้นสามัญ โดยจะเน้นลงทุนในหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดีจ่ายเงินปันผลสูงผลตอบแทนของกองทุนประเภท คือเงินปันผลและกำไรส่วนเกินทุน ซึ่งกองทุนรวมตราสารทุนมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 19,560,206,813 บาทและมีการลงทุนในกองทุนกองทุนเปิด ไทยแวลู โฟกัส อีควิตี้ ปันผล มากที่สุด เท่ากับ 10,345,928,618 บาท ลำดับที่ 2 กองทุนรวมตลาดเงินและตราสารหนี้เป็นกองทุนรวม มีนโยบายการลงทุนเน้นการลงทุนในตราสารหนี้ทั้งของภาครัฐและเอกชนหรือลงทุนในตราสารหนี้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวเช่น ตั๋วสัญญาใช้เงิน หุ้นกู้บัตรเงินฝากเป็นต้นรายได้ของกองทุนรวมประเภทนี้ จึงมาจากดอกเบี้ยซึ่งกองทุนรวมตลาดเงินและตราสารหนี้มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 33,295,091,024 บาทและมีการลงทุนในกองทุนกองทุนเปิด ยูโอบี อินคัม เดลิ มากที่สุด ซึ่งมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 24,174,869,174 บาท รองลงมาลำดับที่ 3 กองทุนรวมตราสารหนี้โรลโอเวอร์ มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 846,260,184 บาท ลำดับที่ 4 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 10,106,915,335 บาท

และลำดับที่ 5 กองทุนรวม LTF มีนโยบายการลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 10,695,122,912 บาทและมีการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) มากที่สุด เท่ากับ มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับ 3,504,410,529 บาท

จากข้อมูลข้างต้นกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมเท่ากับร้อยละ 32.77 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากองทุนบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) เป็นกองทุนที่ได้รับความนิยมและมีผู้สนใจลงทุนเป็นจำนวนมาก

กองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) มีนโยบายในการลงทุนโดยมุ่งเน้นลงทุนในตราสารทุนของบริษัทจดทะเบียนที่มีระบบธรรมาภิบาลที่ดี รวมถึงมีปัจจัยพื้นฐานและผลประกอบการดี และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตในอัตราสูง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ โดยกลุ่มลูกค้าเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ต้องการสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้ และสามารถลงทุนระยะยาว (อย่างน้อย 5 ปี) และรับความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดหุ้นได้

ตารางที่ 1.2 ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และจำนวนลูกค้าที่เปิดบัญชี กองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ ของธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทั้งหมดจำนวน 6 จังหวัดข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557

จังหวัด	จำนวนผู้ลงทุน		หน่วยลงทุน		มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ	
	คน	สัดส่วน (ร้อยละ)	หน่วย	สัดส่วน (ร้อยละ)	บาท	สัดส่วน (ร้อยละ)
เชียงใหม่	1,211	41.71	22,074,377.24	51.59	241,999,255.97	51.59
เชียงราย	535	17.21	5,284,679.32	12.35	57,920,085.64	12.35
นครสวรรค์	501	15.76	4,862,951.74	11.37	53,338,800.15	11.37
พิษณุโลก	324	11.91	5,056,055.47	11.82	55,454,968.76	11.82
ลำปาง	226	7.34	4,652,628.64	10.87	51,031,891.97	10.88
ลำพูน	172	6.07	854,460.27	2.00	9,367,361.64	2.00
รวม	2,969	100	42,785,152.68	100	469,112,364.13	100

ที่มา : บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด

เมื่อพิจารณาข้อมูลของธนาคาร ยูโอบี จำกัด(มหาชน) ในเขตภาคเหนือ ซึ่งปัจจุบันมีสาขา จำนวน 9 สาขา ในตารางที่ 1.1 แสดงข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และจำนวนลูกค้าที่เปิดบัญชี กองทุน เปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ในเขตภาคเหนือทั้งหมด จากข้อมูลพบว่าในจังหวัด เชียงใหม่มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของลูกค้าที่เปิดบัญชี กองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) มีสัดส่วนสูงสุดเท่ากับร้อยละ 44.71 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงราย เท่ากับร้อยละ 17.21 จังหวัด นครสวรรค์ เท่ากับร้อยละ 15.76 จังหวัดพิษณุโลก เท่ากับร้อยละ 11.91 จังหวัดลำปาง และจังหวัด ลำพูนเท่ากับร้อยละ 7.34 และ 6.07 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะทำการศึกษาข้อมูลของลูกค้าที่ลงทุนใน กองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของธนาคาร ยูโอบี จำกัด(มหาชน) เฉพาะในจังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 4 สาขา เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนของผู้ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) สูงสุดในเขตภาคเหนือ

จากข้อมูลตารางที่ 1.2 แสดงข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิและจำนวนลูกค้าที่เปิดบัญชีของกองทุน เปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ของธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทั้งหมดจำนวน 4 สาขาซึ่งสาขาเซ็นทรัลแอร์พอร์ตมีจำนวนลูกค้า 412 รายรวมมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ เท่ากับร้อยละ 38.65 รองลงมาสาขาเชียงใหม่-ห้วยแก้วจำนวนลูกค้า 324 รายรวมมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ เท่ากับร้อยละ 34.73 สาขาศรีดอนไชยจำนวนลูกค้า 257 รายรวมมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับร้อยละ 13.56 และสาขาถนนไฮเวย์ - เชียงใหม่จำนวนลูกค้า 218 รายรวมมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับร้อยละ 13.05 ซึ่งจำนวนลูกค้าในจังหวัดเชียงใหม่รวมทั้งสิ้นเท่ากับ 1,211 รายและมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากับ 241,999,255.97 บาท (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนยูโอบี (ไทย) จำกัด, 2557)

ตารางที่ 1.3 ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และจำนวนลูกค้าที่เปิดบัญชี กองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้น ระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ ของธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทั้งหมด จำนวน 4 สาขาข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557

จังหวัด	จำนวนผู้ลงทุน		หน่วยลงทุน		มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ	
	คน	สัดส่วน (ร้อยละ)	หน่วย	สัดส่วน (ร้อยละ)	บาท	สัดส่วน (ร้อยละ)
เซ็นทรัล แอร์พอร์ต	412	34.03	8,532,090.32	38.65	93,536,452.93	38.65
เชียงใหม่-ห้วยแก้ว	324	26.75	7,667,263.51	34.73	84,055,508.96	34.73
ศรีดอนไชย	257	21.22	2,994,144.85	13.56	32,824,510.61	13.56
ถนนไฮเวย์ - เชียงใหม่	218	18.00	2,880,878.55	13.05	31,582,783.47	13.05
รวม	1,211	100	22,074,377.23	100	241,999,255.97	100

ที่มา : บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด, 2557

ปัจจุบันในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีจำนวนธนาคารพาณิชย์ทั้งสิ้น 12 ธนาคาร ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันในเรื่องของผลิตภัณฑ์ที่ออกมาเสนอและเป็นทางเลือกในการลงทุนให้กับประชาชนดั่งนั้นจากการที่นักลงทุนสนใจการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ของธนาคารยูโอบีจำกัด(มหาชน) เนื่องจากกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) มีความเสี่ยงในการลงทุนที่ต่ำเน้นการลงทุนในตราสารหนี้ภาครัฐบาลผลตอบแทนจากกองทุนรวมนั้น ให้ผลตอบแทนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำและไม่ต้องเสียภาษีร้อยละ 15 ของผลตอบแทนที่ได้รับทั้งยังมีสภาพคล่องสูงในการลงทุน คือสามารถซื้อ-ขายกองทุนได้ทุกวันทำการและรับเงินคืนในวันทำการถัดไป การศึกษาในครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบีจำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกองทุนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่
- 3) เพื่อทราบถึงทิศทางของกองทุนและกำหนดนโยบายการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการตลาด สำหรับใช้สนับสนุนแนวทางการวางกลยุทธ์ทางการตลาดในด้านกองทุนรวมเพื่อเพิ่มปริมาณลูกค้า และเพิ่มมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ต่อไป
- 4) เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจของนักลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

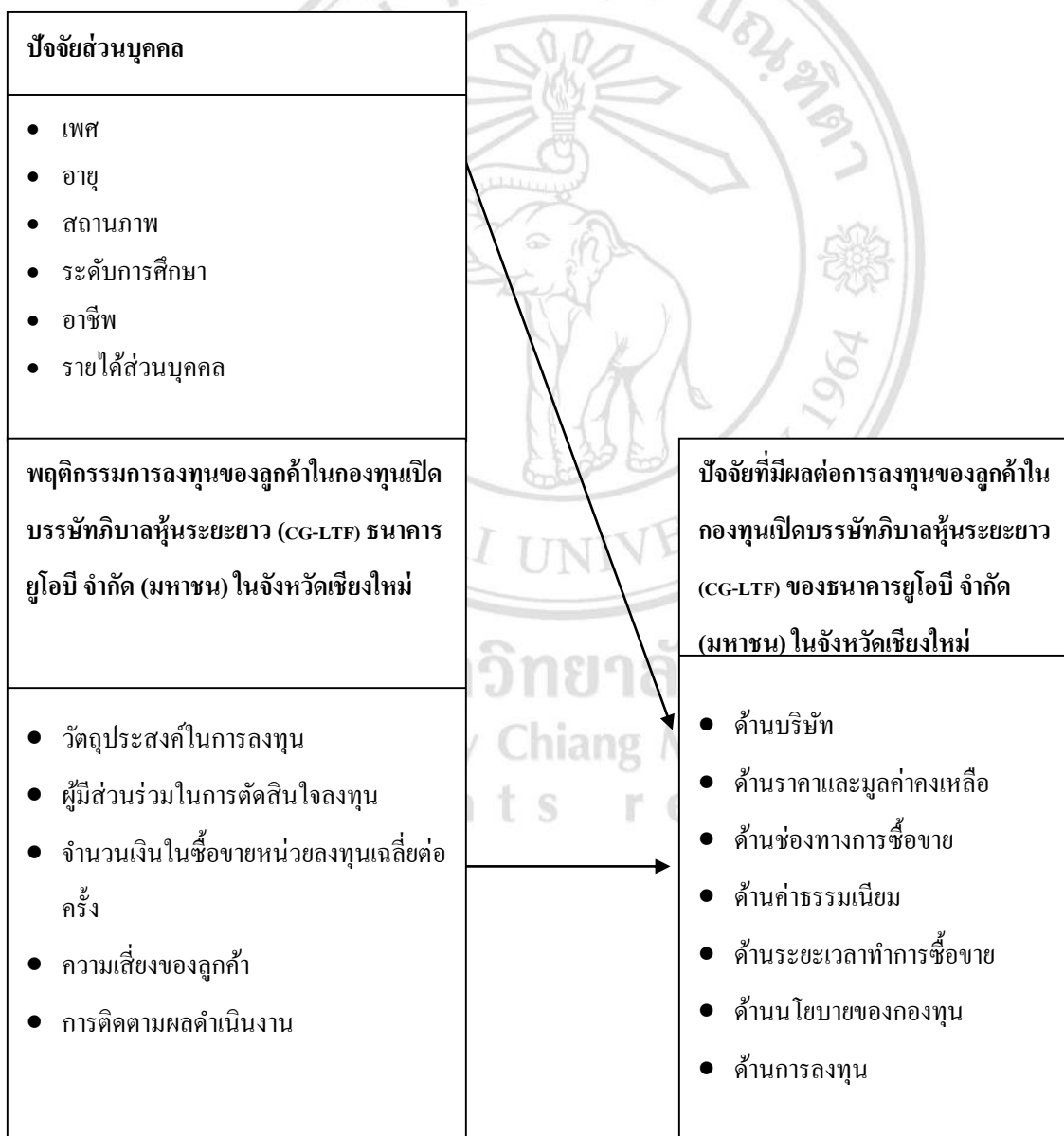
1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 4 สาขา ประกอบด้วย สาขาเซ็นทรัล แอร์พอร์ต สาขาเชียงใหม่-ห้วยแก้ว สาขาศรีดอนไชย และสาขากนนไฮเวย์ – เชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีด้านพฤติกรรมผู้บริโภคและใช้แนวคิดที่เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย 7Ps เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาล หุ้นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

1.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงทำให้ผู้วิจัยได้ กำหนดกรอบแนวคิดในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1.5 นิยามคำศัพท์

กองทุนเปิด (Open End Fund) หมายถึง กองทุนรวมที่สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุนได้ไม่มีกำหนดอายุโครงการ และบริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วย ลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ทุก วัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือนกองทุนเปิดเป็นที่นิยมมากกว่ากองทุน ปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่ากองทุนปิด

กองทุนปิด (Closed - End Fund) คือ กองทุนรวมชนิดที่ บลจ. ไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุน โดยจะมีการกำหนดอายุโครงการอย่างชัดเจนแน่นอน และเปิดให้มีการจองซื้อหน่วยลงทุนเพียงครั้งเดียวเมื่อเริ่มต้นโครงการ หลังจากนั้นก็จะไม่มีการออกขายหน่วยลงทุนเพิ่มเติมแต่อย่างใด ทำให้จำนวนของหน่วยลงทุนของกองทุนคงที่ ไม่มีการเพิ่มขึ้น หรือลดลง นอกจากนี้ นักลงทุนเองก็ยังไม่สามารถที่จะขายคืนหน่วยลงทุนให้แก่ บลจ. หรือตัวแทนสนับสนุนการขายก่อนครบกำหนดอายุโครงการได้ ต้องถือเอาไว้เพื่อรอขายคืนเมื่อครบกำหนดอายุโครงการเท่านั้น เพราะทาง บลจ. จะนำเงินที่ได้จากการขายหลักทรัพย์ทั้งหมดที่อยู่ในกองทุนเพื่อมาซื้อคืน หรือรับไถ่ถอนหน่วยลงทุนก็ต่อเมื่อกองทุนหมดอายุลง (ราคาที่ บลจ. รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจะมีมูลค่าเท่ากับ NAV ต่อหน่วย เมื่อครบกำหนดอายุโครงการแล้ว)

กองทุนรวม Feeder Fund หมายถึง กองทุนรวมที่มีนโยบายนำเงินส่วนใหญ่ไปลงทุนในกองทุนรวมต่างประเทศเพียงกองทุนเดียว

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) หมายถึง กองทุนที่มีนโยบายการลงทุนแบบเดียว คือ ลงทุนในหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยอาจเน้นลงทุนในหุ้นกลุ่ม SET 50 หุ้นตามกลุ่มอุตสาหกรรม หรือลงทุนในหุ้นตามที่บริษัทจัดการเห็นควรก็ได้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแต่ละกอง

กองทุนเปิดบริษัทมหาชนหุ้นระยะยาว (CG-LTF) หมายถึง กองทุนที่มีนโยบายในการลงทุนโดยมุ่งเน้นลงทุนในตราสารทุนของบริษัทจดทะเบียนที่มีระบบธรรมาภิบาลที่ดี รวมถึงมีปัจจัยพื้นฐานและผลประกอบการดี และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตในอัตราสูง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ โดยกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย นั้นส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ต้องการสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้ และสามารถลงทุนระยะยาว (อย่างน้อย 5 ปี) และรับความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดหุ้นได้

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ) หมายถึง บริษัทที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ที่เกี่ยวกับการรับบริหารเงินให้แก่ลูกค้าในรูปของการจัดการแบบกองทุนรวม (Mutual Fund) กองทุนส่วนบุคคล (Private Fund) และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund)

กองทุนรวมตราสารทุน หมายถึง กองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานดี และมีแนวโน้มการเติบโตทางธุรกิจสูง จึงสร้างโอกาสผลตอบแทนที่สูงขึ้นจากการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการผลตอบแทนในระดับสูงและสามารถยอมรับความเสี่ยงจากการปรับตัวผันผวนของกองทุนได้ ทั้งนี้ กองทุนจะมีการบริหารแตกต่างกัน

ขนาดของกองทุน หมายถึง ปริมาณการซื้อขาย หรือความนิยมของผู้ลงทุน อาจมีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้หากมีผู้สนใจนำเงินมาซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มขึ้น ขนาดของกองทุนนั้นก็ใหญ่ขึ้น หรือหากมีผู้ลงทุนมาขายคืนหน่วยลงทุนมากกว่าที่ซื้อ ขนาดของกองทุนก็จะเล็กลง

ความเสี่ยงในการลงทุน หมายถึง การที่ “อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นได้รับ จริง” (Actual return) คาดเคลื่อน หรือ เบี่ยงเบน หรือ แตกต่าง ไปจาก “อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ว่าจะได้รับ” (Expected return)

(1) **ความเสี่ยงน้อยที่สุด** หมายความว่า การคาดการณ์ผลตอบแทนจากการลงทุน จะมีความผิดพลาดน้อยที่สุด

(2) **ความเสี่ยงมากที่สุด** หมายความว่า การคาดการณ์ผลตอบแทนจากการลงทุน อาจจะผิดพลาดได้มากที่สุด

ฉะนั้น ไม่ว่าผู้ลงทุนจะขาดทุน หรือ ได้กำไรน้อยกว่าที่คาดไว้ หรือ ได้กำไรมากกว่าที่คาดไว้ ถือเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น

กองทุนรวมมีประกัน หมายถึง กองทุนรวมที่บริษัทจัดการจัดให้มีสถาบันการเงินเป็นผู้ประกันต่อผู้ถือหน่วยลงทุนว่า จะจ่ายเงินลงทุน หรือ เงินลงทุนและผลตอบแทน ตามจำนวนเงินที่ประกันไว้ เป็นบางส่วนหรือทั้งหมดให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน เมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนครบอายุตามระยะเวลาประกันที่กำหนด วัตถุประสงค์ของการจัดให้มีกองทุนรวมมีประกัน ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้ลงทุนมีความมั่นใจว่าเงินลงทุนของตนจะไม่สูญ นโยบายการลงทุนของกองทุนรวมมีประกัน การลงทุนอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน สถาบันการเงินที่เป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(1) เป็นธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือธนาคารพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ทั้งนี้ ผู้ประกันดังกล่าวจะต้องสามารถดำรง เงินกองทุนและกันเงินสำรองได้ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ควบคุมการประกอบธุรกิจนั้น

(2) เป็นธนาคารต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในสี่อันดับแรกจากสถาบัน การจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ได้รับการยอมรับจากสำนักงาน ก.ล.ต.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาของผู้ทำการวิจัยได้ทำการรวบรวมแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุน และการเลือกลงทุนในกองทุนแบบเปิดบริษัทมหาชนระยะยาวกับทางธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกได้นำเสนอการใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่มีผลต่อการลงทุน และผู้บริโภค รวมไปถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อการลงทุน ส่วนที่ 2 ได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกองทุนรวมและบริษัทมหาชนเพื่อให้รู้กรอบแนวความคิด ที่มีผลต่อการลงทุน โดยให้ผู้ที่ศึกษาเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีบริษัทมหาชนได้อย่างแท้จริง และในส่วนที่ 3 เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

2.1.1 ทฤษฎีการลงทุน

การลงทุน หมายถึง ภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาหนึ่งของเงินทุนจำนวนหนึ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนในอนาคตที่มากพอจะชดเชยกับภาระผูกพันในช่วงระยะเวลานำเงินมา ลงทุน รวมถึงอัตราเงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนในอนาคตของเงินลงทุนจำนวนนั้นด้วย (Reilly, 1979, 5) ดังนั้นนักลงทุน แต่ละรายจะคาดหวังผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนต่างกัน โดยอาจ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการลงทุนนั่นเอง

จุดมุ่งหมายการลงทุนของนักลงทุนแต่ละรายแตกต่างกัน บางรายลงทุนเพื่อหวัง รายได้ บางรายหวังกำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางรายต้องการทั้งสองอย่าง ซึ่งแต่ละรายจะมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตัวเอง

นักลงทุนต่างก็มีจุดหมายการลงทุนของตัวเองตามความต้องการ และภาวะแวดล้อม ของนักลงทุนซึ่งสามารถแบ่งจุดมุ่งหมายได้ ดังนี้ (เพชร ชุมทรัพย์, 2544, 4 - 5)

1) ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of Principal) นอกจากจะหมายความถึง การรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ยังหมายความรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจาก อำนาจซื้อลดลง อันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย

2) เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) นักลงทุนส่วนมากจะลงทุนใน หลักทรัพย์ที่ให้รายได้น่าเชื่อถือ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผล เป็นต้น ทั้งนี้ นักลงทุนสามารถทำ แผนการใช้เงินทุน ได้ว่าจะนำรายได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภค หรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำในวันนี้ย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่ได้ สัญญาว่าจะให้ในอนาคต เพราะสัญญาที่ให้ไว้นั้นอาจไม่ได้ตามสัญญาก็เป็นได้

3) ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) โดยทั่วไปแล้ว นักลงทุนมี จุดมุ่งหมายว่า จะต้องทำให้เงินลงทุนมีผลดำเนินการที่งอกเงย ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า การเพิ่มพูน ของเงินลงทุนจะ เกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth Stock) เท่านั้น แต่การนำรายได้อันที่ได้รับไปลงทุนใหม่ก็สามารถทำให้เกิดการงอกเงยของเงินลงทุนได้ดีพอๆ กับการลงทุนในหุ้นของ บริษัทที่กำลังขยายตัว นักลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุน โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ซึ่งช่วยให้นักลงทุนสามารถปรับฐานะการลงทุนในระยะยาวให้ ดีขึ้นโดยทำให้ การจัดการการคล่องตัว และยังรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

4) ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) โดยส่วนมากหลักทรัพย์ที่ควรซื้อขายควร จะซื้อ หรือขายได้ง่าย และรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้น จดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ และความสนใจที่นักลงทุนมีต่อหุ้นนี้

5) ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุน มี สภาพคล่องสูง ความสามารถในการหาหาไร้อย่างปลอดภัย นักลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ ใกล้เคียงกับเงินสดก็เพราะว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง ก็สามารถมีเงินพร้อมที่จะลงทุน ได้ทันทีที่การจัดการสำหรับเงินลงทุนส่วนนี้นักลงทุนอาจแบ่งสรรปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้ หรือ อาจ ใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ก็ได้

6) การกระจายเงินทุน (Diversification) หมายถึงการกระจายความเสี่ยงโดยที่ นักลงทุน สามารถป้องกันความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ใดเพียงหลักทรัพย์เดียว โดย สามารถกระจาย ความเสี่ยงได้ 4 วิธี ดังนี้

6.1) ลงทุนผสม ระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการ ลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจ

6.2) ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป

6.3) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ และความแตกต่างในลักษณะการผลิตเพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

6.4) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงค่าสำเร็จรูป หรืออาจลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7) ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) เนื่องจากการจ่ายภาษีของ นักลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ซึ่งนักลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากรายได้ และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ ได้โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับ การยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลแต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขาย

2.1.2 ทฤษฎีอรรถประโยชน์ที่คาดหวัง

แนวคิดทฤษฎีอรรถประโยชน์ที่คาดหวัง (Expected Utility Theory) ช่วยอธิบาย พฤติกรรมการตัดสินใจของบุคคลผ่านกระบวนการทางคณิตศาสตร์ โดยอาศัยความสมเหตุสมผล และความน่าจะเป็น เนื่องจากการตัดสินใจทางการเงินจะต้องตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง หรือ ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้น ดังนั้นการที่นักลงทุนจะต้องตัดสินใจ ที่จะลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหลายไม่ว่าจะเสี่ยงน้อย หรือเสี่ยงมากก็ตามแต่การตัดสินใจที่จะเกิดขึ้นนี้ จะต้องอยู่ภายใต้อรรถประโยชน์ที่คาดหวังสูงสุดของนักลงทุน ซึ่งอรรถประโยชน์จากการลงทุนนั้น คือการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนนั่นเอง และการที่จะพิจารณานักลงทุนได้รับ อรรถประโยชน์จากการลงทุนมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับลักษณะของนักลงทุนแต่ละคน โดยทั่วไปเราสามารถแบ่งนักลงทุนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (Haugen, 1997, 134 - 136)

1) นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk - Averse Investor) หมายถึง นักลงทุน ประเภทนี้ ในทุกระดับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์จะเพิ่มขึ้นในอัตราลดน้อยถอยลง (Diminishing Marginal Utility) เนื่องจากผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักลงทุนต้องเผชิญ ความเสี่ยงที่มากขึ้น และเนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ไม่ชอบความเสี่ยง อรรถประโยชน์ที่เขาได้รับ จากการเพิ่มผลตอบแทน จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลง และจะต้องได้รับความเสี่ยงที่มากขึ้น ซึ่งสามารถแสดง อรรถประโยชน์ของนักลงทุนประเภทนี้ได้

2) นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk - Neutral Investor) หมายถึง นักลงทุนประเภทนี้ทุกระดับของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้น และจะทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นใน อัตราที่คงที่

(Constant Marginal Utility)

3) นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk - Loving Investor) นั้นหมายความว่า เป็นนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยงในทุกระดับของผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น และอรรถประโยชน์ก็จะเพิ่มขึ้นใน อัตราที่เพิ่ม (Increasing Marginal Utility) ถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากผลตอบแทนที่สูงขึ้นตาม

2.1.3 ทฤษฎีการกระจายความเสี่ยง

การลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ล้วนมีความเสี่ยงทั้งสิ้น แต่นักลงทุนส่วนใหญ่อาจมีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โดยที่ความเสี่ยงจากการลงทุนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (Brealey, Myers and Allen, 2008, 186 - 188)

1) ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยที่บริษัท ไม่สามารถควบคุมได้ และส่งผลกระทบต่อทุกๆ หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ความเสี่ยงที่จัดอยู่ในความเสี่ยงที่เป็นระบบได้แก่ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยง ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอำนาจซื้อ และความเสี่ยงในตลาด เป็นต้น

2) ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) คือ ความเสี่ยงที่ทำให้ธุรกิจนั้น เกิดการเปลี่ยนแปลงผิดไปจากธุรกิจอื่น หรือความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกับตัวธุรกิจนั้นๆ ไม่มีผล ต่อธุรกิจอื่นได้แก่ การนัดหยุดงานของพนักงานในธุรกิจ ความผิดพลาดของผู้บริหาร การค้นพบสิ่ง ใหม่ การแข่งขันด้านการโฆษณา การเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วจะ ทำให้อัตราผลตอบแทนต้องเปลี่ยนแปลงไป ความเสี่ยงลักษณะนี้ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจซึ่ง เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทซึ่งเป็นเหตุให้ ผู้ลงทุนต้องสูญเสียรายได้หรือเงินลงทุน ประกอบด้วย ความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงทางการบริหาร และความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม เป็นต้น ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนี้สามารถลด หรือทำให้หมดไปจากการลงทุนของนักลงทุน ได้โดยการกระจายการลงทุนในหลายๆ หลักทรัพย์ และหากหลักทรัพย์ที่นักลงทุนเลือกลงทุนเพื่อการกระจายความเสี่ยงมีความเหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็จะสามารถจัดความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนี้ออกไปจากการลงทุนได้ โดยจะเหลือความเสี่ยงที่เป็นระบบ

2.1.4 ทฤษฎีพฤติกรรมของผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง กระบวนการตัดสินใจ และลักษณะกิจกรรมของแต่ละ บุคคล เมื่อทำการประเมินผลการจัดหา การใช้ และการใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการ (Engel, Blackwell and Miniard, 1993, 5)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำใดๆ ของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ การเลือกสรร การซื้อ การใช้สินค้า และบริการ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งเป็นตัวนำ หรือ ตัวกำหนด การกระทำดังกล่าว เพื่อตอบสนองความจำเป็น และความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพอใจ (คานา ทิปะปาล, 2542, 4)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการค้นหา หรือศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิต อย่างไร และยังรวมถึงการตัดสินใจซื้อ ใช้สินค้า และบริการที่จะทำให้ผู้บริโภคพึงพอใจ ทั้งที่เป็น บุคคล กลุ่ม หรือองค์การ คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด ที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค (อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2546, 68 - 82)

1) ด้านจิตวิทยาของผู้บริโภค (Psychological Factors)

1.1) การรับรู้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีการดึงดูดความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ดังนั้นผลิตภัณฑ์ควรที่จะสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้บริโภค และควรพิจารณาด้วยว่า แรงจูงใจที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถดึงดูดผู้บริโภคได้มากน้อยเพียงใด

1.2) การรับรู้ ซึ่งการรับรู้ของผู้บริโภคแต่ละคนแตกต่างกันหรือไม่เท่าเทียมกัน และ การรับรู้ก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นทางกายภาพเท่านั้นแต่ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นที่อยู่รอบๆ และเงื่อนไขของแต่ละคนอีกด้วย

1.3) การเรียนรู้ โดยส่วนใหญ่พฤติกรรมผู้บริโภคเกิดจากการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ ทั้งก่อน และหลังการซื้อเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริโภคที่จะนำไปใช้นั่นเอง

1.4) ทัศนคติ เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะทัศนคติจะมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า หรือบริการ และในทางกลับกันประสบการณ์จากการใช้สินค้านั้นๆ ก็มีผลต่อทัศนคติของผู้บริโภคด้วยเหมือนกัน

2) ด้านส่วนบุคคลของผู้บริโภค (Personal Factors) เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้บริโภคเองโดยอาศัยปัจจัยหลัก ๆ คือ

2.1) อายุและระยะเวลาของช่วงชีวิต ผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน และนอกจากนี้ในช่วงอายุของคนก็จะมีความต้องการที่แตกต่างกันไปตามช่วง

ชีวิตของตน

2.2) อาชีพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็น และความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

2.3) ฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้ ซึ่งรายรับ และรายจ่ายของบุคคลมีผลกระทบต่ออำนาจซื้อและทัศนคติต่อการซื้อสินค้าและบริการด้วยเหมือนกัน

2.4) รูปแบบการดำรงชีวิต จะสะท้อนออกมาในรูปของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นซึ่งส่งผลต่อการเลือกผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคอีกด้วย

3) ด้านสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ

3.1) กลุ่มอ้างอิง เป็นกลุ่มบุคคลที่ผู้บริโภคสัมผัสด้วย และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคด้วยทั้งมาก และน้อย ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ผู้มีอิทธิพล เป็นต้น

3.2) ครอบครัว เป็นกลุ่มสังคมที่มีความผูกพันหรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันทางสายเลือด เป็นเครือญาติหรือเป็นสามีภรรยา กัน ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลทางความคิดของผู้บริโภคด้วยเหมือนกัน

3.3) บทบาท และสถานภาพ ผู้บริโภคมีบทบาท และสถานภาพที่เปลี่ยนแปลงตามแต่ละช่วงเวลา ดังนั้นในบางครั้งผู้บริโภคอาจเลือกสินค้าและบริการที่สื่อถึงบทบาท และสถานภาพในสังคมก็เป็นได้

4) ด้านวัฒนธรรม และประเพณี (Cultural Factors) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายนอกตัวผู้บริโภคที่หล่อหลอมความนึกคิด ความเชื่อ ค่านิยมของผู้บริโภคอันจะนำไปสู่การ แสดงออกของพฤติกรรมผู้บริโภค และเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง

4.1) วัฒนธรรม และวัฒนธรรมย่อย เป็นวิถีทางหรือรูปแบบการดำรงชีวิตที่ผู้บริโภคได้รับการถ่ายทอดมาจากอดีตและบรรพบุรุษ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไปตามเชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ และภูมิฐานะของกลุ่มผู้บริโภค

4.2) ชนชั้นทางสังคม มนุษย์ส่วนมีการแบ่งลำดับชั้นทางสังคม โดยที่บุคคลที่อยู่ในชั้นเดียวกันจะมีแนวโน้มที่จะเลือกผลิตภัณฑ์หรือบริการที่คล้ายคลึงกัน

นอกจากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วสิ่งกระตุ้นยังถือเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการซื้อถือเป็นสิ่งหนึ่งที่นักการตลาดควรที่จะสนใจเพราะถือเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้าโดยที่เหตุจูงใจนี้อาจเกิดจากด้านเหตุผลหรือด้านจิตวิทยาอารมณ์ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1) สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น และยังเป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)

1.1) สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2) สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์โดยพิจารณาผู้บริโภคเป็นเป้าหมาย

1.3) สิ่งกระตุ้นด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution) เช่น การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึง เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าการกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.4) สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณาสม่ำเสมอ การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

2) สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์กร ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ ได้แก่

2.1) สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภคเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

2.2) สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านฝาก-ถอนเงินอัตโนมัติสามารถกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

2.3) สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and Political) เช่นกฎหมายเพิ่ม หรือลดภาษีสินค้าใดสินค้าหนึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

2.4) สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่างๆ จะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมผู้บริโภครมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันนี้ที่มีการสื่อสารการตลาดที่ก้าวหน้า สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้รับ ข้อมูลข่าวสารได้หลายทาง จึงทำให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมต้องมีการพัฒนานโยบาย การลงทุน รวมถึงกลยุทธ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักลงทุน

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกองทุนรวมและบริษัททภบาล

2.2.1 การลงทุนในกองทุนรวมและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

1) ความเป็นมาของกองทุน

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งแรกของประเทศไทย ได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2518 โดยความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลไทยและบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation – IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคาร โลก และได้มีการจัดตั้งและจัดการกองทุนรวม โครงการแรกในปี พ.ศ. 2520 ภายใต้ชื่อ “โครงการกองทุนสินภิญโญ” ด้วยขนาดกองทุน 100 ล้านบาทและมีอายุโครงการ 10 ปี

ในปี พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ กำกับดูแลและส่งเสริมพัฒนาธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจจัดการลงทุน และตลาดทุนของประเทศ โดยในวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาให้ใบอนุญาตการจัดการกองทุนรวมแก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นใหม่เพิ่มอีก 7 บริษัท รวมกับบริษัทเดิมอีก 1 บริษัท เป็น 8 บริษัท มีผลให้ธุรกิจการจัดการกองทุนรวมขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย

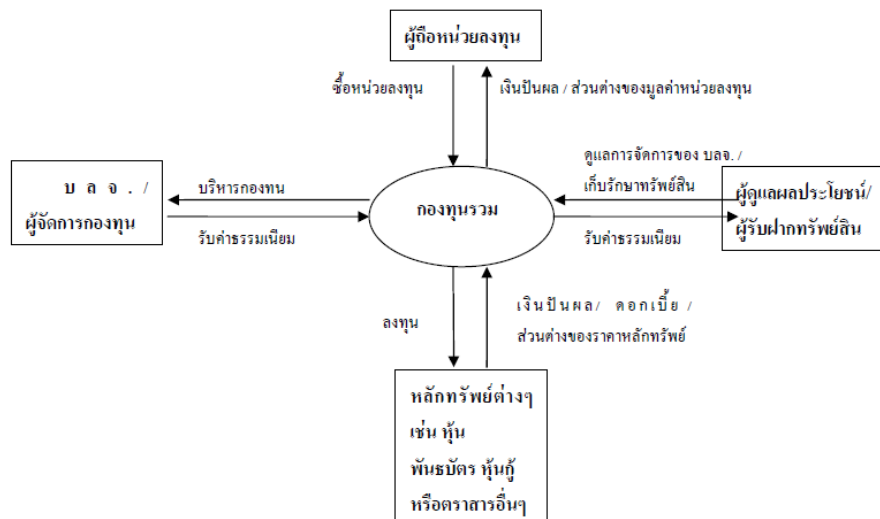
ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 – 2540 กลุ่มผู้ที่ผ่านการพิจารณาดังกล่าวได้ทยอยจัดตั้งบริษัทขึ้นเพื่อรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมจากกระทรวงการคลัง ซึ่งมีกลุ่มที่สามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทได้เพียง 6 บริษัท รวมกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งแล้วก่อนหน้านี้เป็น 14 บริษัท ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2552 มีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้งสิ้น 22 บริษัท (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. 2552 : ออนไลน์)

กองทุนรวม คือ เครื่องมือในการลงทุน (investment vehicle) สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดเงินตลาดทุน แต่ติดขัดด้วยอุปสรรคหลายประการ ที่ทำให้การ

ลงทุนด้วยตนเองไม่สามารถได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ต้องการ เช่น

- (1) มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัด ไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้มากพอ เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน
- (2) ไม่มีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน
- (3) ไม่มีเวลา จะศึกษาค้นหา และติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุน

กองทุนรวม จึงเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ และมีลักษณะเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทจัดการ ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่กองทุนรวมได้จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี เช่น กองทุนรวมลงทุนในตราสารทุนได้รับเงินปันผล และหรือกำไรส่วนเกินทุน ไม่ต้องเสียภาษี

ที่มา : ชูริพร สีสนิท. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร. หน้า 19.

ภาพที่ 2.1 แสดงข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนรวม

2) โครงสร้างของกองทุนรวม

โครงสร้างของกองทุนรวม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน โดยประกอบด้วยผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ และผู้กำกับดูแล ทั้งที่เป็นองค์กรของภาคเอกชนและภาครัฐ ได้แก่

(1) บริษัทจัดการ ต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลังเท่านั้น บริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดโครงการกองทุนรวม นโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอขออนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และต้องบริหารจัดการลงทุนตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนนั้นโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะแจ้งนโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ในการลงทุนให้ผู้ลงทุนทราบ ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนที่แจกจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนได้ศึกษาก่อนที่จะลงทุน

(2) ผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นสถาบันการเงิน ที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดและต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ ผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุน ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ทั้งหมดของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น

(2.1) ดูแลให้บริษัทจัดการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนของโครงการลงทุน ที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และที่ได้จัดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน

(2.2) ทำหน้าที่ชำระราคาซื้อและรับชำระราคาจากการขายทรัพย์สิน

(2.3) เก็บรักษาทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุนรวม

(2.4) สอบทานความถูกต้องของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม

(2.5) ดำเนินคดีฟ้องร้องแทนผู้ถือหน่วยลงทุนหากบริษัทจัดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

(3) ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ปัจจุบันบุคคลที่จะทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมได้ ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. เท่านั้น ตัวแทนสนับสนุนขายหน่วยลงทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และผ่านการทดสอบความรู้ในหลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจากสถาบันที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ ขึ้นทะเบียนรายชื่อกับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องปฏิบัติและทำหน้าที่ในการขายตามกรอบที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการขายและการโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ตัวแทนสนับสนุนขายหน่วยลงทุนหรือที่เรียกกันอย่างเป็นทางการว่า ผู้ทำหน้าที่ขายหรือรับซื้อคืนหน่วยลงทุนกองทุนรวม มี 2 ระดับได้แก่

(3.1) ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับหนึ่ง [Investment Planner (IP)] หมายถึงบุคคลที่สามารถให้ คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไป ทั้งที่เป็น คำแนะนำทั่วไป และ คำแนะนำเฉพาะเจาะจง

(3.2) ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับสอง [Fundamental Guide (FG)] หมายถึงบุคคลที่สามารถให้ คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวม แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและ

ผู้สนใจลงทุน ทั่วไป เฉพาะที่เป็น คำแนะนำทั่วไป เท่านั้น

(4) นายทะเบียนหน่วยลงทุน เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ด. ให้มีหน้าที่ดูแลทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น การจ่ายเงินปันผล และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ บริษัทจัดการอาจทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุน สำหรับกองทุนรวมภายใต้การจัดการของตนก็ได้

(5) ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชี และมีชื่อขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงาน ก.ล.ด. ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการมีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของกองทุนรวม ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบงบการเงินของกองทุนให้ถูกต้องตามมาตรฐานบัญชี

(6) สมาคมบริษัทจัดการลงทุน จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงาน ก.ล.ด. มีบริษัทจัดการที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสมาชิก สมาคมมีหน้าที่กำหนดจรรยาบรรณ และวางมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้บริษัทสมาชิกยึดถือและปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกราย กำหนดบทลงโทษเมื่อบริษัทสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

(7) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นองค์กรของภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ รวมถึงการจัดการลงทุน ออกระเบียบ ข้อบังคับประกาศ หรือ ข้อกำหนดตามความในกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

3) ประเภทของกองทุนรวม

ด้วยกองทุนรวมเป็นเสมือนหนึ่งเครื่องมือในการลงทุนของผู้ลงทุน ดังนั้น จึงต้องมีความหลากหลายเพื่อให้มีความเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของผู้ลงทุน โดยทั่วไปกองทุนรวมสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

(1) แบ่งตามประเภทของการขายคืนหน่วยลงทุน

(1.1) กองทุนปิด (Closed-End fund) กองทุนรวมที่มีหน่วยลงทุนคงที่ ไม่เพิ่มขึ้นและไม่ลดลง และเปิดให้มีการจองซื้อเพียงครั้งเดียวเมื่อจัดตั้งโครงการ มีกำหนดอายุโครงการแน่นอน และบริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุโครงการ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว อายุโครงการของกองทุนรวม

ในประเทศไทย จะมีกำหนด 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี และเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) หรือจัดให้มี ตัวแทนจัดการซื้อขาย (Market maker)

(1.2) กองทุนเปิด (Open-End fund) กองทุนรวมที่สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุนได้ ไม่มีกำหนดอายุโครงการ และบริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วย ลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือน กองทุนเปิดจึงเป็นที่นิยม มากกว่ากองทุนปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่า

ตารางเปรียบเทียบกองทุนปิดและกองทุนเปิด		
	กองทุนปิด	กองทุนเปิด
1. จำนวนหน่วยลงทุน	กำหนดแน่นอน ไม่เพิ่ม ไม่ลด	สามารถเพิ่มหรือลดลงได้
2. อายุโครงการ	มีกำหนดแน่นอน	ไม่มีกำหนด (evergreen)
3. การซื้อหน่วยลงทุน	เปิดให้จองซื้อครั้งเดียวเมื่อเริ่มโครงการหากประสงค์ซื้อเพิ่มในภายหลัง ต้องเข้าซื้อในตลาดรอง (กรณีบริษัทจัดการนำหน่วยลงทุนเข้าจดทะเบียนซื้อขาย) หรือแสดงความจำนงกับตัวแทนขาย (market maker) ที่บริษัทจัดการแต่งตั้ง	สามารถซื้อเพิ่มจำนวนหน่วยกับบริษัทจัดการโดยตรง หรือติดต่อผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย ที่บริษัทจัดการแต่งตั้ง ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล เช่น ธนาคาร หรือบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งจะทำหน้าที่ส่งคำสั่งซื้อมายังบริษัทจัดการ
4. การขายคืนหน่วยลงทุน	บริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบอายุโครงการ หากผู้ลงทุนมีความจำเป็นต้องใช้เงิน ต้องขายหน่วยลงทุนที่ถือไว้ในตลาดรองในราคาตลาดให้แก่ผู้ประสงค์ซื้อ	บริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน (รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน) ในราคาเท่ากับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ หักด้วยค่าธรรมเนียม(ถ้ามี)
5. การจดทะเบียนซื้อขาย	นิยมจดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดรอง เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ไม่นิยมจดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดรอง เพราะสามารถซื้อขายผ่านตัวแทนสนับสนุนการขายได้อยู่แล้ว

ที่มา : http://playhooon.blogspot.com/2013/05/blog-post_24.html

ภาพที่ 2.2 แสดงการเปรียบเทียบกองทุนปิดและกองทุนเปิด

4) ความหมายของ LTF

LTF ย่อมาจากคำว่า Long Term Equity Fund หรือเรียกในชื่อไทยว่า “กองทุนรวมหุ้นระยะยาว” เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์ฯ การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดหุ้นไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนใน LTF ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน โดยให้สิทธิผู้ลงทุนนำเงินลงทุนในแต่ละปีมาใช้ลดหย่อนภาษีได้ แต่ไม่สามารถโอน จำนำ หรือนำหน่วยลงทุนไปเป็นหลักประกันได้

LTF เหมาะกับคนทุกกลุ่มที่ต้องการลงทุนในหุ้นระยะยาว แต่อาจไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือไม่มีเวลา จึงลงทุนผ่านกองทุนรวม ทั้งนี้ ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน และเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนได้ นั่นก็คือ ลงทุนแล้วถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี ด้วยเหตุนี้มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 จึงกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวขึ้น โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ลงทุนเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนในกองทุน LTF

5) สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน

LTF เป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้น้อยลง และเป็นช่องทางช่องทางการประหยัดภาษีที่มีข้อได้เปรียบมากกว่าการประหยัดภาษีแบบอื่น คือ

- (1) ไม่ต้องลงทุนยาวนานลงทุนเพียง 5 ปีปฏิทินก็สามารถไถ่ถอนคืนได้ หรือถ้าอยากลงทุนต่อก็ทำได้
- (2) ไม่มีข้อผูกพันว่าต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปี ถ้าต้องการลดหย่อนภาษีปีไหนก็ค่อยลงทุนในปีภยานั้น
- (3) มูลค่าที่สามารถลงทุนเพื่อลดหย่อนภาษีได้สูงถึง 15% ของรายได้สูงสุดถึง 500,000 บาทต่อปี ดังนั้นใครที่เสียภาษีในอัตราที่สูงก็จะยิ่งได้ประโยชน์จาก LTF ยิ่งฐานภาษีสูงมากก็ยิ่งประหยัดได้มาก
- (4) กำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital gain) ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ หากลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

6) ลักษณะการผิดเงื่อนไขการลงทุนของ LTF

การขายคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนด 5 ปีปฏิทิน ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุนทั้งนี้ กรณีผู้ลงทุนเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว จะไม่ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุน

เมื่อการผิดเงื่อนไขการลงทุนแล้ว ผู้ลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกต่อไปและต้องดำเนินการดังนี้

- (1) ต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไป เฉพาะยอดเงินลงทุนที่ขายคืนพร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนเมษายน ของปีที่ผู้ลงทุนยื่นขอยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มี

การขึ้นคืนเงินภาษี ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรยื่นขอคืนเงินภาษีพร้อมเงินเพิ่มทันทีที่มีการทำผิดเงื่อนไขการลงทุน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงรอบชำระภาษีตามปกติ

(2) ต้องจ่ายภาษีของกำไรส่วนเกินทุน (Capital gain) โดยนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืนไปรวมเป็นเงินได้ของปีที่ขายคืนเพื่อเสียภาษีเงินได้ ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อผู้ลงทุนขายคืน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ของกำไรส่วนเกินทุนไว้ก่อน

7) ประเภทของ LTF

7.1) แบ่งตามสัดส่วนการลงทุน วิธีนี้แบ่งได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1) LTF ที่ลงทุนในหุ้นเต็มรูปแบบกองทุนหุ้น คือ กลุ่มนี้ผู้จัดการกองทุนจะบริหารกองทุน LTF ของตนเหมือนกับกองทุนหุ้นและลงทุนเต็มทีในหุ้นเพื่อสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุนมากที่สุดภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

2) LTF ที่ลงทุนในหุ้นบางส่วนและกำหนดสัดส่วนไว้ชัดเจน คือ กองทุน LTF ในกลุ่มนี้จะมีความเสี่ยงน้อยกว่ากลุ่มแรก เพราะเงินที่มีจะถูกนำไปลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนและบอกให้ผู้ลงทุนรู้ว่าจะลงทุนกี่เปอร์เซ็นต์ เช่น ลงทุนในหุ้นเพียง 70% อีก 30% ลงทุนในตราสารหนี้ ทำให้มีความผันผวนน้อยกว่า ทั้งขาขึ้นและขาลง เหมาะสำหรับผู้ต้องการลงทุนในระดับความเสี่ยงที่ต่ำกว่ากองทุนหุ้นทั่วไปแต่ยอมรับโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนน้อยลงได้

3) LTF ที่ลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนแต่ไม่กำหนดสัดส่วนที่ชัดเจน คือ LTF กลุ่มนี้จะคล้ายกับกลุ่มที่ 2 คือเงินที่มีในกองทุนจะลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนแต่ไม่กำหนดชัดเจนว่าเท่าไร LTF มีความเสี่ยงน้อยกว่ากลุ่มแรก กลุ่มนี้จะมีเป้าหมายในการดูแลรักษาเงินต้นของผู้ลงทุนไม่ให้ขาดทุนมากกว่ามุ่งหาผลตอบแทน เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการให้เงินต้นไม่ขาดทุนมากกว่าเน้นเรื่องผลตอบแทน

7.2) แบ่งตามนโยบายการจ่ายปันผล เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) LTF ที่มีนโยบายการจ่ายปันผล คือ กลุ่มนี้เหมาะสำหรับผู้ที่ยากได้เงินกำไรคืนบ้างระหว่างการลงทุน แต่เงินปันผลที่ได้จะต้องเสียภาษี

2) LTF ที่ไม่มีนโยบายจ่ายปันผล คือ กลุ่มนี้เหมาะสำหรับผู้ไม่ต้องการเสียผลประโยชน์จากภาษีเงินปันผล โดยยอมที่จะไม่รับผลตอบแทนคืนระหว่างลงทุน

7.3) แบ่งตามนโยบายการลงทุน เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) LTF ที่บริหารเชิงรุก คือ ผู้จัดการกองทุนจะเน้นบริหารให้ได้ผลตอบแทนเต็มที่มีเป้าหมายในการสร้างผลตอบแทนให้สูงที่สุด ภายใต้ความเสี่ยงที่ประเมินแล้วยอมรับได้ เหมาะสำหรับผู้ต้องการลงทุนในหุ้นที่เชื่อในความสามารถการคัดเลือกหุ้นของผู้จัดการกองทุน

2) LTF ที่บริหารเชิงรับ หรือ LTF ที่เป็นกองทุนรวมดัชนี คือ ผู้จัดการกองทุนจะบริหาร LTF ให้ได้ผลตอบแทนขึ้นลงตามการขึ้นลงของดัชนีอ้างอิง เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่เชื่อว่าผลตอบแทนของดัชนีอ้างอิงจะเพิ่มขึ้นในระยะเวลาที่ลงทุน โดยไม่ต้องการเสี่ยงกับการบริหาร และการเลือกหุ้นของผู้จัดการกองทุน

8) ผลตอบแทนจากการลงทุน

ใน LTF เป็นช่องทางการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการลงทุนแบบอื่น เพราะนโยบายของ LTF ก็คือลงทุนในหุ้น จากข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุนในทรัพย์สินต่างๆ ของประเทศไทย ช่วง 30 ปีที่ผ่านมา (2518-2548) การลงทุนในหุ้นให้ผลตอบแทนสูงถึงร้อยละ 12 ต่อปี แม้ว่าในช่วงปี 2540-2544 จะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจทำให้ราคาหุ้นลดลงอย่างมาก ส่วนพันธบัตรในช่วงเดียวกันให้ผลตอบแทนร้อยละ 10 ต่อปีทั้งที่ไม่ได้รับผลกระทบจากช่วงวิกฤตเศรษฐกิจมากนักเพราะเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนคงที่ ส่วนเงินฝากธนาคารให้ผลตอบแทนร้อยละ 7 ต่อปี และทองคำให้ผลตอบแทนเพียงร้อยละ 3 ต่อปี

2.2.2 แนวความคิดบรรษัทภิบาล

บรรษัทภิบาล หรือ Corporate Governance ในภาษาอังกฤษนั้นเป็นหนึ่งในแนวคิดที่มีอิทธิพลอย่างมากในทฤษฎีการบริหารธุรกิจในปัจจุบัน โดยแนวคิดดังกล่าวนั้นเป็นการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับผลประโยชน์ของบุคคลที่มีอำนาจในการบริหารกิจการกับ ผลประโยชน์ของบุคคล ที่ลงทุนไปกับกิจการในฐานะผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะของ ผู้ถือหุ้น หรือ เจ้าหนี้ ซึ่งพัฒนาจากความหมายของบรรษัทภิบาลที่ถูกกล่าวถึงในครั้งแรก (Richard Eells 1960) ที่ มุ่งเพียงเป้าหมายของบริษัทเป็นอย่างมาก

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าในทางวิชาการในต่างประเทศนั้น บรรษัทภิบาลมิใช่เรื่องใหม่ หากแต่เป็นเรื่องที่มีการศึกษากันมาก่อนช้านานพอสมควร อย่างไรก็ตามก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาความตื่นตัวต่อแนวคิดบรรษัทภิบาลค่อนข้างจะชัดเจนขึ้นมากเนื่องจาก

(1) กระแสของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในรอบทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปรรูปในประเทศอังกฤษช่วงทศวรรษ 1980 ซึ่งการแปรรูปนั้นทำให้เกิดคำถามว่ากิจการ ดังกล่าวควรเป็นเจ้าของและบริหารโดยฝ่ายใด เอกชนหรือภาครัฐ การวางกลไกบรรษัทภิบาลสำหรับรัฐวิสาหกิจที่ถูกแปรรูปจึงได้กระตุ้นความสนใจต่อบรรษัทภิบาลมากขึ้น (Biais B, E. Perotti, 2002, 11)

(2) การเติบโตของกองทุนบำเหน็จบำนาญ (Pension Fund) และเงินออม ของประชาชนที่มีปริมาณสูง ทำให้เกิดเป็นอำนาจในการต่อรองในการลงทุนและเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อบรรษัทภิบาลขององค์กรที่กองทุนเข้าไปร่วมลงทุน การมีบรรษัทภิบาลที่น่าเชื่อถือจึง เป็นสิ่งที่กองทุนต่าง ๆ ให้ความสนใจมาก ทำให้องค์กรธุรกิจต่างๆ ต้องตอบสนองเพื่อดึงดูดเงินลงทุนเข้าสู่กิจการของตน

(3) วิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียตะวันออกในปี 1997 เป็นสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เนื่องจากการศึกษาสาเหตุของวิกฤตการณ์ดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงความ อ่อนแอของมาตรการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลงทุน รวมถึงความอ่อนแอโครงสร้าง บรรษัทภิบาลในภูมิภาคดังกล่าว จากวิกฤตดังกล่าวทำให้เกิดข้อสรุปจาก องค์กรระหว่างประเทศ ต่าง ๆ เช่นองค์กรการเงินระหว่างประเทศ ว่าการวางมาตรการบริหารในภาพกว้าง (Macro Management) อาจไม่เพียงพอ จึงต้องมีการวางมาตรการที่เป็นรายละเอียดเพิ่มเติม เช่นใน ประเทศ เกาหลี

1) ความหมายของบรรษัทภิบาล

ในการที่จะนิยามว่าบรรษัทภิบาลคืออะไรนั้น ผู้นิยามจะต้องกำหนดขอบเขตของความสัมพันธ์ในการให้คำนิยามไว้ เนื่องจากบรรษัทภิบาลนั้นเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย การนิยามโดยเจาะจงไปยังผู้มีส่วน ได้เสียกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งย่อมจะให้ความหมายที่แตกต่างกันได้ จากการที่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ พบว่ามีการนิยามความหมายของแนวคิดดังกล่าวไว้อย่างกว้างขวาง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

จากเอกสารขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD, 1999, 1) ได้ นิยามความหมายของบรรษัทภิบาลไว้ว่า บรรษัทภิบาลคือกลุ่มของความสัมพันธ์ ระหว่างฝ่ายจัดการของบริษัท กรรมการบริษัท ผู้ถือหุ้นของบริษัท และผู้มีส่วน ได้เสียอื่น ๆ โดย บรรษัทภิบาลจะเป็นเครื่องมือในการจัด โครงสร้างของบริษัทตามที่มีการวางเป้าหมายของบริษัทไว้ รวมถึงการกำหนดวิธีการเพื่อให้ฝ่ายจัดการและกรรมการของบริษัทปฏิบัติตามเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ เป็นประโยชน์แก่บริษัท และผู้ถือหุ้น นอกจากนี้ยังควรที่จะมีบทบาทในการให้การสนับสนุนการควบคุมบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นให้บริษัทใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า

Cadbury Report on Financial Aspect of Corporate Governance (Richard Smerdon, 1988, 1) นิยามความหมายของ บรรษัทภิบาลไว้ว่า บรรษัทภิบาลหมายถึงระบบที่ใช้ในการกำกับและควบคุม กิจการ

Stanford Law School ได้ให้คำนิยามความหมายของบรรษัทภิบาลไว้ว่า บรรษัทภิบาล หมายถึงกลไกที่ในการขึ้นการควบคุมอำนาจของผู้ถือหุ้นและผู้ทรงสิทธิตามสัญญา หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ รวมถึงผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องต่างๆไม่ว่าจะเป็นลูกจ้างของบริษัท ลูกค้า หรือผู้ส่งสินค้าให้กับบริษัท ภายใต้การกำกับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือโดยการกำกับภายใต้กฎหมาย (Kenneth E. Scott, 1999, 2)

Adrei Shleifer และ Robert W. Vishny จาก The Nobel Symposium on Law and Finance 1996 นิยามไว้ว่า บรรษัทภิบาล หมายถึงวิถีทางที่ผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินกับกิจการสามารถ มั่นใจได้ว่าจะ ได้รับผลตอบแทนจากกิจการ วิถีทางที่ผู้สนับสนุนทางการเงินจะควบคุมให้ฝ่ายจัดการ ให้ผลตอบแทนกลับคืนสู่ตนรวมทั้งวิถีทางที่ ผู้สนับสนุนทางการเงินจะสามารถมั่นใจได้ว่าฝ่ายจัดการ จะไม่มีการชักออกเงินลงทุนหรือนำเงินลงทุน ไปใน โครงการที่ไม่เกิดประโยชน์ (Adrei Shleifer and Robert W. Vishny, 1996, 2)

นวพร เรืองสกุล (นวพร เรืองสกุล, 2545, 24) ได้กล่าวถึงความหมายของบรรษัทภิบาล ไว้ว่า เป็นวิถีทางในการที่จะไปสู่เป้าหมายคือความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2548, 145) บรรษัทภิบาล หมายถึงการ ปกครอง หรือการบริหารจัดการ (Corporate Government) จึงหมายถึงการบริหารองค์กรธุรกิจ หรือ การบริหารบริษัทนั่นเอง ในการบริหารธุรกิจ หรือบริษัทนั้นสาระสำคัญก็คือ การกำหนดทิศทาง การ ดำเนินธุรกิจ โดยหวังผลตอบแทนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในบริษัทนั้นก็คือ ผู้ถือหุ้น ซึ่ง จะได้รับผลตอบแทนจากการบริหารงานของบริษัทในรูปของเงินปันผล ในขณะที่เดียวกันฝ่ายบริหารและ พนักงานจะได้ผลประโยชน์ในรูปของเงินเดือน โบนัส ค่าจ้าง และสวัสดิการ เช่นเดียวกับในกรณีของ คณะกรรมการของบริษัท (Board of Director) ก็จะได้ผลประโยชน์ในรูปของผลตอบแทน เบี้ยประชุม หรือ โบนัส องค์กรประกอบที่ได้กล่าวถึงทั้งหมดนั้น ถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับบริษัท และมี ส่วนในการบริหารและกำหนดทิศทางตลอดจนผลประโยชน์ของธุรกิจ นอกจากองค์ประกอบ ดังกล่าวแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจผ่านทางอ้อม กล่าวคือ เป็นองค์ประกอบ ที่ไม่มีส่วนในการกำหนดทิศทางการบริหารบริษัทโดยตรง แต่มีส่วนกระทบต่อการบริการงานของ ธุรกิจผ่านทางอ้อม องค์ประกอบเหล่านี้คือ ลูกค้า ซัพพลายเออร์ เจ้าหน้าที่ และชุมชน

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2542, 18) บรรษัทภิบาล ในความหมายสากล หมายถึงระบบ โครงสร้างและกระบวนการต่าง ๆ ที่วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม เพื่อประเทศเพื่อภาคต่าง ๆ ของสังคมจะพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติสุข

เกียรติศักดิ์ จีระเชียรนาถ (เกียรติศักดิ์ จีระเชียรนาถ, 2543, 26) บรรษัทภิบาลในภาคเอกชน หมายถึง การบริหารจัดการธุรกิจ ที่เป็นธรรมและโปร่งใส โดยผู้ที่มีอำนาจบริหารจัดการธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่และผลกระทบของตนต่อผู้ที่มีส่วนได้เสียกับบริษัททุกราย ซึ่งอาจหมายถึง ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน ลูกค้า ตลอดจนประชาชนทั่วไป

เกียรติศักดิ์ จีระเชียรนาถ (เกียรติศักดิ์ จีระเชียรนาถ, 2542 ,22–23) บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) หมายถึง องค์การธุรกิจหรือวิสาหกิจขนาดใหญ่ที่มีระบบการบริหารงาน และการดำเนินงานที่เปี่ยมด้วยความเอื้ออาทร มองเห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นคนของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกลุ่มต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ทั้งตนเองและสังคมแวดล้อมต่างได้รับประโยชน์ ดำรงอยู่อย่าง ปลอดภัยและมีคุณภาพหรือเราอาจจะกล่าวได้ว่าบรรษัทภิบาลเป็นการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่า องค์การธุรกิจเป็นประชากรที่ดีของสังคม เนื่องจากบรรษัทภิบาลที่ดีจะเป็นวิธีการบริหารงานในองค์กร แห่งอนาคตที่จะนำไปสู่ความเติบโต ความรุ่งเรืองและความความสุขในการอยู่ร่วมกันระหว่างธุรกิจและ สังคมแวดล้อม ซึ่งต้องเริ่มต้นจากเจ้าของ ผู้บริหาร ผู้จัดการ ไปจนถึงสมาชิกทุกคนและทุกระดับใน องค์กร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ความหมายของบรรษัทภิบาลว่า บรรษัทภิบาลที่ดี หมายถึง การบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรม โปร่งใส และเสมอภาค โดยผู้ที่มีอำนาจบริหารและอำนาจ ในการตัดสินใจในธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่และผลกระทบของตนต่อผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสียกับบริษัท (Stakeholders) ทุกฝ่าย ซึ่งรวมถึง ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน รัฐบาล ลูกค้า ตลอดจน ประชาชนทั่วไป คณะกรรมการ (Board) มีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามตรวจสอบ (Monitor) การ บริหารงานของผู้บริหาร (Management) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของบริษัท ในขณะที่ผู้บริหารเองก็ต้องบริหารธุรกิจเพื่อที่จะสร้างผลกำไรให้แก่บริษัทซึ่งมีผู้ถือหุ้นทุกรายเป็น เจ้าของ โดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ถือหุ้นรายใหญ่และรายย่อย ในขณะที่เดียวกันทั้งกรรมการและ ผู้บริหารมีความรับผิดชอบร่วมกันต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียรายอื่นกับบริษัทด้วย เช่นเจ้าหนี้ในการ ชดใช้หนี้ตามภาระผูกพัน รัฐบาลในการจ่ายภาษีและการปฏิบัติตามกฎระเบียบในการประกอบธุรกิจ ต่าง ๆ พนักงานให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ลูกค้าให้ได้รับสินค้าที่มีคุณภาพหรือมีบริการที่ดี ตลอดจน ประชาชนให้ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้วนั้น บรรษัทภิบาล คือ การที่บริษัทจัดให้มีการดำเนินงานอย่างโปร่งใส รับผิดชอบต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยความเป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้ทุกกรณี และบรรษัทภิบาลนั้น เป็นกลไกที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้สนับสนุนทางการเงินไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้ลงทุน หรือเจ้าหน้าที่ของกิจการ โดยบรรษัทภิบาลจะเป็นหลักประกันให้กับผู้สนับสนุนทางการเงินว่าจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการลงทุนนั้น รวมถึงเป็นหลักประกันให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการว่าจะได้รับการปฏิบัติอย่างสมประโยชน์ และเท่าเทียมกัน

2) แนวคิดอันเป็นที่มาของแนวคิดบรรษัทภิบาล

แนวคิดบรรษัทภิบาลนั้นเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นมาจากความสัมพันธ์และผลประโยชน์ของบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันภายในองค์กรธุรกิจ โดยธุรกิจในปัจจุบันนั้น ในทาง ทฤษฎีแล้ว มีการแบ่งแยกความเป็นเจ้าของกับอำนาจการจัดการโดยชัดเจน การแบ่งแยกความเป็นเจ้าของกับอำนาจการจัดการดังกล่าวทำให้เกิด แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งในทางเศรษฐศาสตร์ และในทางการบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นที่มาของแนวคิดบรรษัทภิบาลในปัจจุบัน ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

2.1) แนวคิดเรื่องตัวแทน

บรรษัทภิบาลนั้น โดยทั่วไปแล้วจะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในลักษณะของตัวการกับตัวแทน โดยมีลักษณะของตัวแทนคนเดียวโดยมีตัวการหลายคนดังจะเห็นได้จาก ประชานกรรมการผู้จัดการ (CEO) ของบริษัทบริษัทหนึ่งจะเป็นตัวแทนของตัวแทนหลายคนเช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหน้าที่ของบริษัท ผู้ส่งสินค้าให้กับ บริษัท ลูกจ้างของบริษัท รวมถึงบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชานกรรมการ ผู้จัดการในทางธุรกิจในฐานะของตัวแทนบริษัท ซึ่งเป็นที่มาของปัญหาทั่วไปของ ตัวแทน (Common Agency Problems) โดยปัญหาของความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ ส่งผลให้เกิดเป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับบรรษัทภิบาล โดยเป็นสิ่งที่ได้จากความสัมพันธ์ ต่างๆภายใต้สัญญาตัวแทนระหว่างผู้มีส่วนได้เสียต่างๆในฐานะตัวการกับตัวแทน(Bernheim B.D. and Michael Whinston, 1986, 923-942)

แนวคิดตัวแทน กล่าวถึง บุคคลจะมีแรงจูงใจจากผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ ดังนั้นฝ่ายจัดการจะพยายามเพิ่มมูลค่ากิจการให้สูงที่สุด ตราบเท่าที่การกระทำเช่นนั้น จะไม่ขัดต่อผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ (Conflict of Interest) โดยทฤษฎีนี้จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ในลักษณะการเป็นตัวแทน (Agency Relationship) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีบุคคล หรือกลุ่มบุคคลหนึ่งเรียกว่าตัวการ (Principal) กระทำการดังต่อไปนี้

(1) ช้างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ตัวแทน (Agent) ในการให้บริการหรือบริหารงานแทน

(2) ต้องมีการมอบอำนาจในการตัดสินใจให้แก่ Agent Agency Relationship ขึ้นพื้นฐานจะเกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ

(2.1) ระหว่างผู้ถือหุ้น กับฝ่ายจัดการ

(2.2) ระหว่างผู้ถือหุ้น กับเจ้าหนี้

และปัญหาของตัวแทน(Agency Problem) จะเกิดขึ้นเมื่อ ฝ่ายจัดการของบริษัทถือหุ้นสามัญน้อยกว่า 100 เปอร์เซ็นต์ ก่อให้เกิดการทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ในความเป็นจริงฝ่ายจัดการไม่ได้ต้องการพยายามสร้างผลประโยชน์เพื่อให้เกิดความมั่งคั่ง หรือการลดต้นทุนเพื่อสร้างกำไรเพราะว่าไม่ใช่การสร้างผลประโยชน์ที่ดีที่สุดสำหรับฝ่ายจัดการที่ไม่ใช่ผู้ถือหุ้น (ศิลป์ชัย ปวิณพงษ์พัฒน์, 2546)

2.2) แนวคิดเรื่องความสำคัญของผู้ถือหุ้น (Shareholder Value)

บริษัทนั้นเกิดขึ้นจากเงินลงทุนของผู้ถือหุ้น โดยประสงค์ที่จะสร้างกำไรสูงสุดจากเงินลงทุน ดังนั้นภายใต้สมมติฐานของการมีกรอบความสัมพันธ์ที่ไม่มีผู้เกี่ยวข้องใดๆ เสียเปรียบ (Complete Contract) การสร้างกำไรสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้นจึงอาจเป็นเรื่องที่เหมาะสม

อย่างไรก็ดีการที่บริษัทมุ่งที่จะสร้างกำไรสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้นก็อาจนำไปสู่ปัญหาเรื่องความเสี่ยงของการดำเนินงาน ซึ่งอาจเกิดจากการเข้า ดำเนินงานในธุรกิจที่เสี่ยงเกินสมควร หรือเกิดจากการลดความเสี่ยงจากการใช้เงินลงทุนของผู้ถือหุ้นจนทำให้เกิดภาวะหนี้สินล้นพ้นตัวได้

2.3) แนวคิดในการนำเสนอข้อมูลต่อผู้ใช้งบการเงิน

ในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่มีความซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการต้องการทราบความเป็นไปของกิจการตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานเพื่อช่วยในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ฝ่ายจัดการเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนองบการเงินควรเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแม่บทการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็น จะช่วยให้งบการเงินมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิดในข้อมูลที่นำเสนอ และช่วยให้งบการเงินมีลักษณะเชิงคุณภาพ (ซึ่งได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้) กิจการจึงควรเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็น และเป็นการให้ข้อมูลที่ถูกต้องตามควร (Fair) สมบูรณ์ (Full) และเพียงพอ(Adequate) การเปิดเผยข้อมูลรวมถึง การแสดงรูปแบบ การจัดรายการ คำอธิบาย คำศัพท์ที่ใช้ เกณฑ์ที่ใช้ในการ

คำนวณ และรายละเอียดเพื่อช่วยให้ตีความหมายงบการเงิน ได้ดีขึ้น ข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริงก็ได้ ข้อมูลอาจเปิดเผยไว้ในงบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน รายละเอียดประกอบหรือตารางประกอบ ข้อมูลที่ควรเปิดเผย ได้แก่ข้อมูลทั่วไป รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดบัญชี (เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ รายการพิเศษ ข้อผิดพลาดที่สำคัญ) การเปิดเผยข้อมูลจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลทางการบัญชีของกิจการหนึ่งไปเปรียบเทียบกับอีกกิจการหนึ่ง หรือเปรียบเทียบกับข้อมูลของกิจการเดียวกันในแต่ละงวดบัญชีได้ หลักการที่สำคัญของการเปิดเผย ข้อมูลคือ กิจการควรเปิดเผยข้อมูลหากการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะช่วยอธิบายถึงฐานะการเงินผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการในระหว่างงวดได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวต้องไม่เป็นข้อมูลที่เปิดเผยแล้วทำให้กิจการเสียหาย เช่น ข้อมูลที่เป็นความลับทางธุรกิจ (เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลาพร ศรีจันทพร, 2544, 510, 548-549)

งบการเงินเป็นการเสนอข้อมูลทางการเงินที่มีแบบแผน เพื่อแสดงฐานะการเงินและรายการทางบัญชีของกิจการ งบการเงินจัดทำขึ้นโดยวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ และยังเป็นการแสดงถึงผลงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับความไว้วางใจให้ดูแลทรัพยากรของกิจการงบการเงินจึงควรให้ข้อมูล คือ 1. สินทรัพย์ 2. หนี้สิน 3. ส่วนของเจ้าของ 4. รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงรายการกำไรและรายการขาดทุน 5. กระแสเงินสด

ข้อมูลดังกล่าวและข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถคาดคะเนเกี่ยวกับกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคาดคะเนเกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด โดยผู้บริหารของกิจการมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน

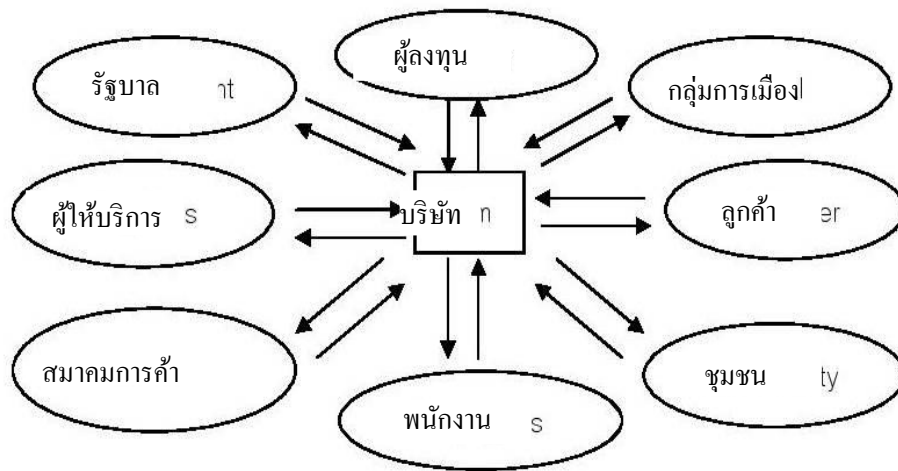
ส่วนประกอบของงบการเงิน งบการเงินที่สมบูรณ์ต้องประกอบด้วย 1. งบดุล 2. งบกำไรขาดทุน 3. งบใดงบหนึ่ง เช่น งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ หรือ งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ 4. งบกระแสเงินสด 5. นโยบายการบัญชีและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

นอกจากนี้แต่ละบริษัทจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางบัญชีของบริษัทด้วย นำเสนองบการเงินอย่างถูกต้องและยุติธรรมหรือถูกต้องตามควรเพื่อประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2546)

2.4)แนวคิดทฤษฎีผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder Theory)

ทฤษฎีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับการพัฒนามาต่อเนื่องตามลำดับตั้งแต่ทศวรรษ 1970 ที่นำเสนอตัวแบบผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แสดงถึงความรับผิดชอบของบริษัทต่อกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลากหลายกลุ่ม และตั้งแต่นั้นมาก็มีบทบาทมากขึ้น

Donaldson and Preston อธิบายกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทว่าประกอบด้วย ผู้ลงทุน รัฐบาล กลุ่มการเมือง ผู้ให้บริการสินค้าและบริการ สมาคมการค้า พนักงาน ลูกค้า และชุมชน (Donaldson and Preston, 1995, 65-91)

ที่มา: Donaldson and Preston, 1995, 65-9

ภาพที่ 2.3 ทฤษฎีผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

Steiner and Seiner (Steiner and Seiner, 1997) อธิบายผู้เกี่ยวข้องกับองค์กรธุรกิจไว้ในตัวแบบผู้เกี่ยวข้องว่า กิจกรรมเป็นศูนย์กลางของความสัมพันธ์ร่วมกับกลุ่มบุคคลและกลุ่มซึ่งเรียกว่ากลุ่มผู้เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้เกี่ยวข้องคือผู้ได้ประโยชน์และ ผลกระทบจากการดำเนินการของกิจการ กิจกรรมใหญ่ๆมีขอบเขตการดำเนินการกว้างขวางสามารถแบ่งผู้เกี่ยวข้องตามความสัมพันธ์ได้ ออกเป็น 2 ระดับ คือ

1) กลุ่มที่มีความสำคัญต่อความอยู่รอดของกิจการ ได้แก่เจ้าของหรือผู้ถือหุ้น ลูกค้า พนักงาน ชุมชน และรัฐบาล และอาจรวมถึงกลุ่มอื่นๆ เช่นผู้จัดการสินค้าและบริการให้บริษัท หรือเจ้าหน้าที่ด้วยก็ได้

2) กลุ่มที่ไม่ได้มีผลต่อความอยู่รอดแต่กระทบต่อการดำเนินการของกิจการได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ นักสิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน สมาคมการค้า ตลอดจนคู่แข่ง และหากนิยามขอบเขตกว้างขึ้น ก็สามารถรวมถึงผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น สถาบันการศึกษา องค์กรธรรมชาติต่างๆ เพราะพวกเขาอาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของกิจการได้

2.5) ที่มาของกลไกบรรษัทภิบาล

นอกจากนั้นเพื่อพัฒนากลไกบรรษัทภิบาลให้เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาได้แนะนำให้กลไกบรรษัทภิบาลควรที่จะประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 5 ประการดังนี้

- 1) ต้องเป็นกลไกที่คำนึงถึงสิทธิของผู้ถือหุ้น (The Rights of shareholders)
- 2) ต้องเป็นกลไกที่กำหนดสิทธิของผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียม (The Equitable treatment of Shareholders)
- 3) ต้องเป็นกลไกที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถมีส่วนร่วมในกลไกบรรษัทภิบาลได้ (The Role of Stakeholders in Corporate Governance)
- 4) ต้องเป็นกลไกที่เอื้อให้เกิดความโปร่งใสและเปิดเผยของข้อมูลองค์กรที่จำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้เสีย (Disclosure and Transparency)
- 5) ต้องเป็นกลไกที่มีการกำหนดความรับผิดชอบของคณะกรรมการไว้อย่างชัดเจน (The Responsibilities of the Board)

บรรษัทภิบาลนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลประโยชน์ของกิจการทั้ง ในแง่ของผลประโยชน์ของเจ้าของกิจการ และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการ ดังนั้นลักษณะของ กลไกบรรษัทภิบาลของกิจการแต่ละประเภทจึงมีลักษณะเฉพาะของกลไกในการควบคุม แตกต่าง กันไปตามเงื่อนไขขององค์ประกอบและโครงสร้างของกิจการแต่ละประเภท อย่างไรก็ตามกลไกบรรษัทภิบาลจะมีที่มาหลัก ๆ อยู่ 2 แหล่งด้วยกัน

1) กลไกที่เกิดจากแรงกดดันภายในกิจการ (Internal Force)

กลไกลักษณะนี้เกิดขึ้นจากผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลประโยชน์ของกิจการ เช่น ผู้ถือหุ้นของกิจการ หรือเจ้าหน้าที่รายใหญ่ของกิจการ โดยมักจะเป็นการเรียกร้องให้มีการกำกับดูแลการทำงานของกิจการเพื่อให้สนองตอบความต้องการของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยทั่วไป

กลไกลักษณะนี้จะอยู่ในรูปของกฎเกณฑ์ภายในของบริษัท เช่น ข้อบังคับของ บริษัทเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการบริษัท ข้อบังคับเกี่ยวกับการตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัท ข้อบังคับเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนและจ่ายโบนัสให้กับพนักงาน หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงานในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

2) กลไกที่เกิดขึ้นจากแรงกดดันภายนอกกิจการ (External Force)

กลไกบรรษัทภิบาลในกรณีนี้จะเกิดจากการที่บุคคลที่สามที่ไม่เกี่ยวข้องกัผลประโยชน์ของกิจการเป็นผู้สร้างแรงกดดันให้กับกิจการในการกำหนดกฎเกณฑ์ในการกำกับดูแลกิจการของตนเอง โดยบุคคลที่สามนั้น อาจอยู่ในลักษณะของผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของกิจการก็ได้ เช่น ผู้ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมของโรงงานอุตสาหกรรม เรียกร้องให้โรงงานต้องรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจการของตนเองไม่ให้สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรืออาจอยู่ในรูปของกลไกทางตลาดที่จะสร้างแรงกดดันให้กับบริษัทผ่านทางกลไกตลาด เช่นการหันไปซื้อสินค้าราคาถูกของผู้ผลิตรายอื่นที่มีราคาถูกกว่าจะทำให้ผู้ประกอบการต้อง พิจารณามาตรการต่างๆ เพื่อพัฒนาการกำกับดูแลกิจการของตนในแง่ของการควบคุมต้นทุนเพื่อให้ ตนสามารถที่จะแข่งขันในตลาดได้ แม้ว่าในความเป็นจริงแล้ว แม้ฝ่ายจัดการจะไม่ดำเนินการใดๆผู้ถือหุ้น หรือเจ้าหน้าที่ก็จะได้รับผลตอบแทนของตนอยู่เช่นเดิม

กลไกในลักษณะนี้รวมถึงการกำหนดกลไกบรรษัทภิบาลโดยภาครัฐเพื่อป้องกันผลกระทบจากการดำเนินงานของกิจการบางประเภทเป็นการเฉพาะ อาจมีคำถามว่าการกำหนดกลไกบรรษัทภิบาลโดยภาครัฐนั้นเป็นการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอาจจะเป็นเหตุให้เกิดกลไกที่เปรียบเทียบผู้มีส่วนได้เสียฝ่ายหนึ่งหรือไม่ หากผู้ถือหุ้นหรือฝ่ายจัดการมีข้อมูล เกี่ยวกับผลกระทบในด้านต่างๆ และสามารถวางกลไกบรรษัทภิบาลเพื่อป้องกันผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ได้อย่างรัดกุม

แม้ข้อโต้แย้งดังกล่าวอาจฟังดูมีเหตุผล อย่างไรก็ตามรัฐก็ยังคงมีความจำเป็นในการกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลเป็นการเฉพาะเนื่องจาก

1) การกำหนดกลไกบรรษัทภิบาลของกิจการอาจมีเบี่ยงเบนจาก การรักษาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกรายไปเป็นการรักษาประโยชน์บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น การเขียนข้อบังคับบริษัทให้เอื้อต่อการ ป้องกันการเข้าครอบงำกิจการ หรือในทางกลับกันอาจเขียนให้สะดวกต่อการปั่นราคาหุ้นเมื่อมีการพยายามเข้าครอบงำกิจการโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดกับเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของบริษัท

2) แม้บริษัทจะกำหนดกติกาที่รองรับสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ไว้อย่างรัดกุมก็ตาม แต่เนื่องจากกติกาดังกล่าวนี้เป็นเพียงสัญญาที่บริษัท ให้อำนาจกับผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นสัญญาที่ปราศจากหลักประกันใดๆ ว่าบริษัทจะต้องทำตามเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดไว้ หรือบริษัทอาจมีการเปลี่ยนแปลงกติกา ดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของบริษัทในขณะนั้นก็ยอมทำได้ การกำหนดมาตรการของรัฐจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในการกำหนดกติกาบรรษัทภิบาลที่เป็นหลักประกันให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ ว่าตนมีเครื่องมือในการปกป้องสิทธิของตน

บรรษัทภิบาลแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ได้ 4 ระดับ ดังนี้ (เกียรติศักดิ์ จีระเชิธรนาถ, 2542,19)

1) โลกภิบาล (Global Governance) เป็นระดับนานาชาติหรือสังคมโลกต้องการเพื่อก่อให้เกิดความรุ่งเรืองและสันติสุขแก่มวลมนุษยชาติ การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์พร้อมกับการจัดสรรทรัพยากรโลกด้วยความเป็นธรรม โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

2) รัฐภิบาล (National Governance) เป็นระดับประเทศต้องการ มุ่งสร้างความมั่นคงและผาสุกของคนในชาติแต่ต้องไม่ไปล่วงละเมิดกติกาของสังคมโลก

3) สังคมภิบาล (Social Governance) เป็นระดับสังคมของแต่ละประเทศต้องการ มุ่งสู่ความสมดุลของการสร้างความมั่นคงและสันติสุขแก่สังคมนั้น ๆ โคไม่ไปเบียดเบียนหรือยื้อแย่งสังคมอื่น นั่นคือ การเคารพสิทธิพื้นฐานของสังคมอื่น ๆ ในชาติของตน

4) บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) เป็นระดับองค์กรหรือบริษัทต้องการเป็นการหล่อหลอมโครงสร้างและกระบวนการของการนำและควบคุมองค์กรไปสู่เป้าหมาย จริยธรรมและคุณธรรมของคนในองค์กร และความสามารถของภูมิปัญญาเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดพัฒนาภาพเต็มที่ในการไปสู่เป้าหมายขององค์กร นั่นคือการสร้างสมรรถนะการแข่งขันและเสถียรภาพเกิดขึ้นแก่องค์กร ทั้งการสร้างกำไร (Profitability) ความมีเสถียรภาพ (Stability) ความเจริญเติบโต (Growth) การเพื่อแผ่สังคม (Contribution to Society)

2.6) วัตถุประสงค์ของการมีบรรษัทภิบาล

1) เพื่อกำหนดภารกิจขององค์กรให้สอดคล้องและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างยั่งยืน

2) เป็นการสร้างความเชื่อมั่นแก่บุคคลภายนอก

3) เป็นการป้องสิทธิของผู้ถือหุ้น โดยการกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความ โปร่งใส

ความยุติธรรม และการจัดทำรายงานตามความรับผิดชอบ

4) เป็นการสร้างความมั่นใจแก่นักลงทุนว่าจะสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักลงทุนที่ระดับความเสี่ยงที่เหมาะสม

5) การรักษาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยคำนึงถึงทุกฝ่ายอย่างยุติธรรม และเท่าเทียมกัน

2.7) องค์ประกอบหลักของบรรษัทภิบาล

องค์ประกอบเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ธุรกิจจะต้องทำความเข้าใจเพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ธุรกิจ ได้แก่ (พรนพ พุกพันธุ์. 2544 : 252-256)

1) โครงสร้างและกระบวนการ (Structure and Process) การจัดโครงสร้างและกระบวนการเป็นการนำองค์กรไปสู่เป้าหมายเป็นส่วนที่เป็นรูปธรรมสามารถจับต้องได้ ประกอบด้วย โครงสร้างองค์กร การกำหนดอำนาจหน้าที่ คู่มือคำสั่งระเบียบปฏิบัติ ระบบงานต่าง ๆ ดังนั้น โครงสร้างและกระบวนการต้องเอื้อให้การนำและการควบคุมองค์กรไปสู่วัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้

2) จริยธรรมและคุณธรรมของคนในองค์กร (Ethics and Integrity of People) โดยให้ความสำคัญมากในระดับที่สูงที่สุดที่มีการปฏิบัติให้เป็นเชิงอย่าง โดยผู้บริหารระดับสูงต้องทำเป็นตัวอย่างก่อนเพื่อไม่ให้มีการละเลยในระดับล่าง

3) ความสามารถและภูมิปัญญา (Competence and Wisdom) ความสามารถของคนในองค์กรที่มีขีดความสามารถในการนำเอาความรู้(Knowledge) มาสร้างทักษะ (Skills) เกิดความชำนาญที่เพียงพอ (Proficiency) นำไปสู่ความเชี่ยวชาญ(Expertise) และนำไปปฏิบัติได้อย่างชาญฉลาดเหมาะสมกับสถานะขององค์กร

4) บรรษัทที่ดีต้องรวมเอา 3 องค์ประกอบเข้าด้วยกันเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายขององค์กร คือ การสร้างสมรรถนะ การแข่งขัน และเสถียรภาพให้เกิดขึ้นแก่องค์กร

2.8) ประโยชน์ของบรรษัทภิบาล

การบริหารอย่างโปร่งใสมีคุณภาพด้วยระบบธรรมาภิบาลเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งของทุกองค์การจะได้รับจากการมีบรรษัทภิบาลที่ดี คือ

1) เป็นการจักระบบกำกับดูแลกิจการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้รับความน่าเชื่อถือ

2) สามารถหาเงินลงทุนได้ง่าย และมีต้นทุนที่ต่ำเนื่องจากความน่าเชื่อถือของกิจการ

3) สอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนและถือหุ้นที่ต้องการข้อมูลที่เพียงพอและโปร่งใสเพื่อการตัดสินใจลงทุน

4) ทำให้บริษัทรู้สถานะของตัวเองเพื่อนำไปกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทางและเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในกิจการและถือหุ้นภายใต้การรักษาความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน

2.9) คุณลักษณะของบรรษัทภิบาลที่ดี

บรรษัทภิบาลที่ดีขององค์กรต่างๆ จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละองค์กรว่าให้ความสำคัญกับเรื่องใด ซึ่งองค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาล ประกอบด้วย (กรรณก ทิพรส และ ปพฤกษ์ อุตสาหะวาณิชกิจ, 2547, 197-201)

1) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความรับผิดชอบในบทบาทภาระหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกระบวนการให้วัตถุประสงค์และสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และเหมาะสมสามารถที่จะถูกตรวจสอบและผลการดำเนินงานได้ทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพและประสิทธิภาพ

2) ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การดำเนินงานที่เปิดเผยตรงไปตรงมาเปิดโอกาสให้บุคคลมีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการหรือบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข่าวสารต่างๆได้และสามารถรับทราบข้อมูลรวมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารได้

3) ความซื่อสัตย์ (Honesty) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกง และไม่หลอกลวง เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs แข่งขันทางธุรกิจด้วยความเป็นธรรมและความชอบธรรม

4) ความยุติธรรม (Fairness) หมายถึง การมีความชอบด้วยเหตุผลและมีความชอบธรรมปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างเท่าเทียมกัน

5) ความน่าเชื่อถือ (Accountability) หมายถึง การมีความไว้วางใจและนับถือต่อการกระทำต่อฝ่ายต่างๆหรือบุคคลอื่น

6) ความเป็นอิสระ (Indipendence) หมายถึง ความเป็นไทไม่ขึ้นตรงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีเสรีภาพทางด้านความคิดและการกระทำโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

7) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) หมายถึง ความผูกพันของผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจในการกระทำใดๆ ที่สร้างประโยชน์ให้องค์กรและสังคมส่วนร่วมไปพร้อมๆกัน องค์กรจะต้องปฏิบัติต่อกุุ่มคนต่างๆ มากมายที่ประกอบกันขึ้นเป็นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ในฐานะที่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสีย

องค์กรธุรกิจ หรือบริษัทที่ดีนั้น จะต้องมีการจัดระบบหรือระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เรียกว่า ผู้มีส่วนได้เสียอย่างสมดุล กล่าวคือ บริษัทหรือธุรกิจที่ดีจะต้องมีการสร้างสิ่งที่เรียกว่า บรรษัทภิบาล (Corporate Good Governance) องค์ประกอบของ บรรษัทภิบาล(Corporate Good Governance) คือ

ประการแรก เป็นการบริหารบริษัท หรือธุรกิจในลักษณะที่สร้างความกลมกลืนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนสังคม ต้องไม่ลืมว่าธุรกิจนั้นมิได้เกิดขึ้นหรือดำเนินการในสุญญากาศ การการดำเนินการในบริบท (Context) ของชุมชนและสังคม การกำหนดทิศทางและการบริหารบริษัทย่อมมีส่วนกระทบกับสังคมหรือชุมชน อย่างใดอย่างหนึ่งบริษัทที่มีลักษณะเป็นบรรษัทภิบาล (Corporate Good Governance) จึงต้องมีการจัดระบบการบริหารในลักษณะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม ซึ่งเป็นองค์ประกอบหรือผู้มีส่วนได้เสียเช่นกัน (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2548, 145)

ประการที่สอง เป็นการบริหารที่มีคุณภาพระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง และในทางอ้อม บริษัทที่มีลักษณะเป็น บรรษัทภิบาล (Corporate Good Governance) จึงมีลักษณะที่มีการบริหารในลักษณะที่สามารถตอบสนองต่อองค์ประกอบหรือผู้มีส่วนได้เสียอย่างสมดุล

ประการที่สาม เป็นการบริหารธุรกิจโดยคำนึงถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการดัง กล่าวนี้ การมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้มีส่วนได้เสียจึงถือเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการกำหนดคุณสมบัติของ บริษัทที่มีลักษณะเป็น บรรษัทภิบาล (Corporate Good Governance)

ประการที่สี่ การมีความโปร่งใส (Transparency) บริษัทหรือธุรกิจที่มีลักษณะเป็น (Corporate Good Governance) หมายถึง มีการบริหารงานที่เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบบนพื้นฐาน

ของการบริหารอย่างโปร่งใสนั่นเอง

ประการที่ห้า เป็นการบริหารอย่างมีความรับผิดชอบ (Accountability) บริษัทหรือ ธุรกิจที่มีลักษณะเป็น (Corporate Good Governance) หมายถึง เป็นการบริหารที่มีความรับผิดชอบ (Accountability) ของฝ่ายบริหารที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งมีใช้จำกัดเพียงแค่ผู้ถือหุ้น แต่หมายรวมถึง ผู้ถือหุ้นในกรณีที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งการรับผิดชอบต่อชุมชนและประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย

ประการที่หก การมีผู้บริหารที่มีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ((Ethics and Code of Conduct) กล่าวคือ บริษัทหรือธุรกิจที่มีลักษณะเป็น (Corporate Good Governance) นั้นจะต้องมี ฝ่ายบริหารที่คำนึงถึงความสำคัญของจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพผู้มีบทบาทหลักในการส่งเสริมธรรมาภิบาล

2.2.3 บรรษัทภิบาลในประเทศไทย

1) ความเป็นมา

บรรษัทภิบาลในสมัยนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภาเมื่อ วันจันทร์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 ระบุว่าปัญหาเร่งด่วนและสำคัญยิ่งของ รัฐบาล คือ การเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของระบบเศรษฐกิจ การบริหารสังคมและการเมือง โดยจะต้องดำเนินการพร้อมๆกันเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันการณ์ โดยปัญหามี 2 ส่วนคือ

- 1) หยุตการหดตัวของเศรษฐกิจที่กำลังก่อปัญหาทางสังคมให้กับประเทศ
- 2) การแก้ไขและปรับเปลี่ยน โครงสร้างใหม่ให้กับระบบเศรษฐกิจ และสังคมไปสู่ความเสถียรภาพและความมั่นคงอันยั่งยืนของประชาชาติ

และ ส่วนที่ 2 นโยบายเศรษฐกิจข้อ 2.2 (4) เร่งพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนเพื่อให้เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระดมทุน และส่งเสริมการออมระยะยาวทางภาคธุรกิจและประชาชน ตลอดจนจัด โครงการภาษีอากรให้สอดคล้องและเสมอภาค รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจที่ดี และมีศักยภาพงานสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถใช้ประโยชน์จากตลาดเงิน และตลาดทุนได้อย่างเต็มที่ (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2544)

ต่อมา ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีขณะนั้น ได้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการฟื้นฟูตลาดทุนไทย จึงมีนโยบายให้จัดการประชุมเพื่อจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาตลาดทุนขึ้น ซึ่งการประชุมในครั้งนั้นผู้แทนจากภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์หลายประการ โดยมาตรการสำคัญที่ที่ประชุมให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือ การสร้างบรรษัทภิบาลในตลาดทุน และในช่วงต้นปี 2545 คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2545 ได้ให้ความเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติขึ้นชุดหนึ่งมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน องค์ประกอบของคณะกรรมการ (รวมประธาน) มีจำนวน 21 คน มีอำนาจหน้าที่ทั้งกำหนดนโยบาย มาตรการ วาระบบวิธีการดำเนินการ เสนอแนะนโยบาย การปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมาย เพื่อให้ถึงระดับบรรษัทภิบาลที่ต้องการ ที่เป็นยอมรับของสากล เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนมีส่วนร่วม เผยแพร่ให้เป็นที่รับรู้ และเกิดความเชื่อมั่นของต่างประเทศ รวมทั้งอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานทั้งจากภาครัฐและเอกชนได้ด้วย

นายกรัฐมนตรีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร สมัยที่ 2 ยังคงมีความต่อเนื่องในวาระบรรษัทภิบาลแห่งชาติจามันยะที่แสดงไว้ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 ว่า ประเทศจะมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและมีสังคมที่สงบสุขจะต้องมีพื้นฐานของกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และการบริหารกิจการที่ดี โดยเฉพาะความโปร่งใส และปลอดความทุจริตในทุกระดับและทุกวงการทั้งภาครัฐและเอกชน ในส่วนของภาคเอกชนนายกรัฐมนตรีระบุว่ารัฐบาลจะส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชน โดยเฉพาะระบบการตรวจสอบกิจการที่โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2548)

นายกรัฐมนตรีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ คณะรัฐบาลนายกรัฐมนตรีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ในการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันศุกร์ ที่ 3 พฤศจิกายน 2549 (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2549) ไม่พบว่ามีการระบุวาระบรรษัทภิบาลในคำแถลงนโยบายเหมือนเช่นรัฐบาล อาจเนื่องจากเป็นถ้อยแถลงที่สั้นและมีเรื่องอื่นที่เป็นวาระด่วน และสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม นายกรัฐมนตรีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ได้สนับสนุนนโยบายบรรษัทภิบาลอย่างต่อเนื่องโดยได้เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการบรรษัทภิบาลครั้งที่ 8

นายกรัฐมนตรีนายสมัคร สุนทรเวช และนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ คณะรัฐบาลนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช ในการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2551) ได้กล่าวถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพของตลาดทุน

ให้ทัดเทียมกับตลาดหลักในภูมิภาคและตลาดโลกทั้งด้านธรรมาภิบาล ราคา และคุณภาพ โดยให้ความสำคัญแก่การปรับปรุงมาตรการสิ่งจูงใจเพื่อสนับสนุนการออมของประเทศ การเพิ่มบทบาทของตลาดทุนและตลาดตราสารหนี้ในการเป็นแหล่งทุนสำหรับการลงทุน โครงการขนาดใหญ่ของรัฐ และการจัดให้มีกลไกเพื่อกำกับดูแลการพัฒนาตลาดทุนให้ประสานสอดคล้องกับการพัฒนาตลาดเงิน แต่อาจเนื่องจากนายกรัฐมนตรีนายสมัคร ดำรงตำแหน่งในเวลาอันสั้น จึงไม่ปรากฏประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบรรษัทภิบาลอย่างชัดเจนมากนัก จนมาถึงในสมัยนายกรัฐมนตรีนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ในการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2551 ยังคงใช้นโยบายในส่วนนี้เหมือนกับที่รัฐบาลชุดก่อนได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติ โดยมีการกำหนดกลยุทธ์/วิธีการไว้กว้างๆ ว่าจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาตลาดทุนไทยในระยะปานกลาง

นายกรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พบว่ามีการระบุโครงการ การส่งเสริมและการพัฒนาตลาดทุนไทย และส่งเสริมการยกระดับบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไว้ในแผนงาน/โครงการสำคัญที่ 7 ภายใต้กลยุทธ์/วิธีการดำเนินการ เรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งของตลาดเงินและตลาดทุน อยู่ในแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552- 2554

ดังนั้นจะให้ได้ว่าประเทศไทยเริ่มมีการตื่นตัวมากในกระแส บรรษัทภิบาล โดยมองเห็นถึงการขับเคลื่อนจากฝ่ายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ 2544 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลได้บรรจุประเด็นเกี่ยวกับ บรรษัทภิบาลไว้ในนโยบาย โดยมีการปรับเปลี่ยน และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อให้เอื้อประโยชน์แก่ผู้ที่ได้รับประโยชน์ จึงนับได้ว่าประเทศไทยมีความพยายามเรื่องบรรษัทภิบาลเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2) ภาพรวมของบรรษัทภิบาลของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัน

บรรษัทภิบาลของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัน ด้วยเอกลักษณ์ของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ การประเมินภาพรวมของบรรษัทภิบาลตามแนวทางของธุรกิจต่างๆ คงไม่สามารถที่จะนำมาใช้ในการประเมินได้ เนื่องจากจากธุรกิจธนาคารพาณิชย์ นั้นผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญที่สุด คือผู้ฝากเงินและระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3) บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียกับบรรษัทภิบาล

พื้นฐานของบรรษัทภิบาลของธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทใดก็ตามคือการสร้างหลักประกันให้กับผู้ลงทุนว่าจะได้รับการคุ้มครองสิทธิและได้รับผลประโยชน์อย่างเท่าเทียม อย่างไรก็ตามบรรษัทภิบาลก็ยังมีมีความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้เสียกับกิจการด้วย ในธุรกิจธนาคารพาณิชย์นั้น บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของผู้ฝากเงิน และระบบเศรษฐกิจ

นั้น เป็นบทบาทที่ต้องคำนึงถึงในการกำหนดกรอบบรรษัทภิบาลที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากมุมมองของกฎหมายแล้วนั้น ผู้มีส่วนได้เสียทั้งสองฝ่ายนั้นเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากความล้มเหลวในการบริหารงาน แต่กลับไม่มีสิทธิหรือบทบาทตามกฎหมายในการบริหารกิจการ เนื่องจาก

สิทธิและความสัมพันธ์ตามกฎหมายของผู้ฝากเงินกับธนาคารอยู่ในฐานะของเจ้าหนี้และลูกหนี้ ผู้ฝากเงินในฐานะเจ้าหนี้จึงมีสิทธิเพียงเรียกให้ชำระหนี้ตามสัญญาได้เท่านั้น

เมื่อเกิดการบริหารที่ทำให้เกิดความเสียหายขึ้นกับธนาคารพาณิชย์ ผู้ฝากเงินไม่มีสิทธิแทรกแซงการบริหารนั้นได้

หากเกิดความเสียหายขึ้นจากการบริหาร ผู้ฝากเงินมีสิทธิเพียงการขอรับชำระหนี้ตามภาระหนี้ที่ธนาคารมีอยู่กับตนเองเท่านั้น ผู้ฝากไม่มีสิทธิที่จะฟ้องผู้บริหารที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฝากได้

แม้กฎหมายจะให้สิทธิต่างๆ มากขึ้น แต่หากความคุ้มครองที่มีอยู่ตามกฎหมาย เช่น การประกันเงินฝากโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินยังคงมีอยู่ ผู้ฝากเงินก็ยังคงขาดความเอาใจใส่ที่จะดูแลและปกป้องสิทธิในเงินฝากของตน (Moral Hazard)

แม้ผู้กำกับดูแลจะเป็นผู้มีบทบาทในการสร้างบรรษัทภิบาลให้กับธนาคารพาณิชย์เพื่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมก็ตาม แต่ด้วยความจำเป็นทางธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่ต้องการ ความคล่องตัว รวมถึงบทบัญญัติที่มีข้อจำกัดบางประการในการแก้ไขปัญหา ทำให้บทบาทและการมีส่วนร่วมในการสร้างบรรษัทภิบาลทำได้ยาก

นอกจากปัจจัยทางด้านกฎหมายแล้ว ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่เป็นอุปสรรคสำคัญ ประการหนึ่งในการมีส่วนร่วมสร้างบรรษัทภิบาลของธนาคารพาณิชย์ เช่น ผู้ฝากเงินขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบผลประกอบการทำให้ไม่ทราบสถานะและการดำเนินงานของ ธนาคาร ผู้กำกับไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจธุรกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในตลาดทำให้กำกับดูแลไม่ถูกต้อง เป็นต้น

4) การเปิดเผยข้อมูล

ธนาคารพาณิชย์จะต้องเสนอ และประกาศรายงานทางการเงินอย่างน้อยเดือนละครั้ง และต้องเสนอรายงาน และประกาศงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ซึ่งรายงานทางการเงิน

เงินทั้งสอง กรณีนี้เป็นรายงานที่กฎหมายกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดทำ ผลจากมาตรการดังกล่าวทำให้ ลูกค้า และผู้กำกับธนาคารพาณิชย์สามารถทราบถึงสถานะการดำเนินงานของธนาคารได้ ซึ่งถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังคงไม่เพียงพอที่เจ้าหน้าที่จะใช้ในการพิจารณา เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์กู้ยืมเงิน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวก็ยังคงยังไม่เพียงพอที่จะใช้ในการพิจารณาฐานะทาง การเงินของธนาคารพาณิชย์ได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุที่กิจการธนาคารเป็นธุรกิจที่มีความเปลี่ยนแปลงเร็ว ข้อมูลที่ได้มาจากการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายเดือนตามกฎหมายจึงยอมไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ ลูกค้าทราบถึงข้อเท็จจริงทางการเงินที่เกิดขึ้นในธนาคารได้ แต่ผู้กำกับดูแลนั้นอาจได้ข้อมูลจาก แหล่งอื่นได้ โดยสามารถใช้อำนาจในฐานะผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์เพื่อทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับการ ดำเนินธุรกรรมต่างๆ ของธนาคารพาณิชย์ได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้กำกับดูแลสามารถกำกับดูแลกิจการ ของธนาคารพาณิชย์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น แต่ข้อมูลดังกล่าวก็เป็นข้อมูลที่ถูกรวบรวมเป็น ความลับของธนาคาร ซึ่งทราบเฉพาะในหมู่ผู้ตรวจสอบด้วยกันเท่านั้น ทั้งกฎหมายยังบัญญัติ ความผิดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับรู้จากการการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ ต้องโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่ไม่อาจเปิดเผยต่อสาธารณะ ได้แม้จะมี ส่วนทำให้ประชาชนสามารถทราบถึงข้อเท็จจริงทางการเงินต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องผลประโยชน์ของตนได้ก็ตาม

นอกจากนั้น การที่ข้อมูลไม่ถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนทำให้ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ไม่ ต้องรับผิดชอบต่อการตอบปัญหาต่อประชาชนถ้ามีการบริหารงานที่ผิดพลาดเกิดขึ้น ในบางด้าน เช่น การบริหารสินเชื่อผิดพลาดทำให้เกิดหนี้เสียจำนวนมาก การขาดทุนจากการซื้อขาย เงินตราต่างประเทศ เป็นต้น ส่งผลให้ผู้บริหารอาจดำเนินการแก้ไขปัญหาล่าช้าลง เนื่องจากปราศจาก แรงกดดันให้ตรวจสอบการดำเนินงานจากประชาชน คงมีแต่เพียงแรงกดดันจากผู้ตรวจสอบ ธนาคารพาณิชย์ ด้วยเหตุดังกล่าวความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความเสียหายกับธนาคารพาณิชย์จึงตกอยู่ที่ผู้กำกับดูแล ธนาคารพาณิชย์แทนที่จะเป็นเรื่อง que ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบ และทำให้ผู้กำกับดูแลกลายเป็นผู้ที่ ต้องรับรองฐานะของธนาคารพาณิชย์ไปโดยปริยาย

5) ความโปร่งใส

หลักเกณฑ์ส่วนใหญ่ ยังคงเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงการคลังในฐานะผู้ กำกับดูแลอยู่ ซึ่งการใช้ดุลยพินิจนั่นเองทำให้เกิดความไม่ชัดเจน ขึ้น ดังนั้นการพิจารณาปัจจัยเรื่องความ โปร่งใสจึงต้องพิจารณาถึงความชัดเจนของกฎเกณฑ์ต่างๆ ด้วย

ตัวอย่างที่ดีสำหรับกรณีนี้เช่น การใช้อำนาจแทรกแซงการดำเนินกิจการของธนาคารพาณิชย์

ตามมาตรา 24 ทวิ และมาตรา 24 ครี แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ที่อาศัยดุลยพินิจของธนาคารแห่งประเทศไทย ในการพิจารณาว่าธนาคารพาณิชย์แห่งใดมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของ ประชาชน และมีคำสั่งให้แก้ไขฐานะการดำเนินงานได้ หรือตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าวที่บัญญัติ เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจ พิจารณาสั่งควบคุมธนาคารพาณิชย์ได้ ตัวอย่างทั้งสองกรณีเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในการสั่งการเพื่อแทรกแซงการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์นั้น รวมถึงส่งผลกระทบต่อผู้ฝากเงิน และลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ด้วย เนื่องจากหากมีการแทรกแซงโดยใช้อำนาจตามกฎหมายในขณะที่ธนาคารไม่มีปัญหาที่ย่อมทำให้ธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ต้องได้รับ ผลกระทบ แต่ด้วยความไม่ชัดเจนของขอบเขตการใช้ดุลยพินิจตามกฎหมาย ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงอาจมีคำสั่งเช่นว่านั้น ได้ โดยผลของคำสั่งดังกล่าวจะทำให้ผู้บริหารที่ผู้ถือหุ้นคัดเลือกมาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และอาจส่งผลกระทบต่อการบริหาร สินทรัพย์ทำให้การปล่อยเงินให้กู้ยืมต้องมีการตรวจสอบโดยคณะกรรมการควบคุม ส่งผลให้ผู้กู้ที่เป็นลูกค้าของธนาคาร ไม่ได้รับเงินกู้ยืมตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งอาจส่งผลต่อการชำระเงินคืนจากโครงการที่ให้กู้ยืมส่งผลให้เกิดเป็นหนี้เสีย และกระทบต่อมูลค่าสินทรัพย์ของธนาคารที่ผู้ฝากเงินมีส่วนอยู่ในที่สุด เมื่อเกิดกรณีดังกล่าวพร้อมๆกัน จึงย่อมไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการแทรกแซงทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ ของธนาคารพาณิชย์

ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ ขอบเขตการใช้ดุลยพินิจขององค์กรกำกับดูแลนั้นมีขอบเขตอยู่ที่ใด ซึ่งหากพิจารณาตามกฎหมายที่บัญญัติไว้นั้นย่อมจะไม่พบคำตอบที่แน่นอนทางเดียวที่จะทราบได้คือการย่อนดุลกรณีต่างๆ ที่เคยมีการสั่งการไว้ว่าอยู่บนพื้นฐานใด และมีเหตุผลใด ในการสั่งการ แต่การสั่งการดังกล่าวก็เป็นความลับในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งตาม กฎหมาย แล้วไม่สามารถเปิดเผยได้ เรื่องดังกล่าวจึงยังคงไม่มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน และยังคง เป็นคำถามสำหรับประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไปว่าอะไรคือความชัดเจนของเกณฑ์ดังกล่าว

6) ความรับผิดชอบของหน่วยงานกำกับดูแล

องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลธนาคารพาณิชย์มีด้วยกันทั้งสิ้น 2 องค์กร คือ

1) ธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะผู้กำกับดูแลกิจการธนาคารพาณิชย์ และในฐานะที่ปรึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการให้คำปรึกษาเพื่อสั่งการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการธนาคารพาณิชย์

2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์พ.ศ. 2505 โดยรัฐมนตรีมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตัดสินใจ ในเรื่องที่มีความสำคัญ ต่อภาพรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ เช่นการอนุญาตให้ประกอบกิจการ ธนาคารพาณิชย์ การตั้ง ควบคุม หรือเพิกถอนใบอนุญาต การกำหนดอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์ เสี่ยง เป็นต้น บทบาท ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงมีฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบายในการ กำกับดูแลธนาคารพาณิชย์โดยรวม

อย่างไรก็ตามหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวได้บัญญัติให้อำนาจในบางกรณีเป็นสิ่งที่ ต้องทำร่วมกันระหว่างองค์กรทั้งสองแห่ง โดยมีขั้นตอนที่ต้องรับผิดชอบต่างกัน อย่างไรก็ดี ในทาง ปฏิบัติย่อมไม่อาจปฏิเสธได้ว่าในช่วงที่เกิดวิกฤติ หรือปัญหาที่ต้องการการแก้ไขโดยด่วน การทำงาน ตามขั้นตอนย่อมถูกย่อให้กระชับเพื่อสอดคล้องกับการแก้ไขสถานการณ์ ซึ่งอาจเป็นให้ เกิดความ สับสนในหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละองค์กร และทำให้เกิดการตัดสินใจที่ล่าช้าและ ไม่เหมาะสม กับสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้น และในบางกรณีการกำหนดนโยบายที่หวังผลที่ ต่างกันของ หน่วยงานภายในองค์กรเดียวกันก็เป็นปัญหา และเป็นที่มาของความขัดแย้งในการ ปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายได้

แม้ว่าการกระจายอำนาจขององค์กรกำกับดูแลจะช่วยให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลย์ อำนาจในการใช้ดุลยพินิจก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีตก็พิสูจน์ให้เห็นด้วย ว่า มาตรการดังกล่าวทำให้เกิดความไม่ชัดเจนของหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำกับดูแล และแก้ไข ปัญหาในสถาบันการเงินด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณาจากภาพรวมของบรรษัทภิบาล ภายใต้กฎหมายใน ปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามาตรการทางกฎหมายยังคงมีช่องโหว่และไม่เอื้อต่อการ สร้างประสิทธิภาพ ให้กับธุรกิจธนาคารพาณิชย์อยู่มาก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง พัฒนามาตรการทาง กฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการกำกับดูแล และ เสริมสร้างบรรษัทภิบาลของธนาคารพาณิชย์เพื่อประโยชน์ของระบบเศรษฐกิจโดยรวมต่อไป

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวิทย์ พรหมสุวรรณ์ (2545) ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนกองทุนรวมกรณีศึกษาลูกค้า บัญชีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลจาก แบบสอบถามลูกค้าบัญชีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 200 ตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยวิธีการนำเสนอตารางความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 69.0 และส่วนใหญ่ คิดว่าจะไม่ลงทุนในกองทุนรวมในอนาคตซึ่งพนักงานรัฐวิสาหกิจจะมีความรู้ความเข้าใจในกองทุน

รวมมากที่สุดรองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและผู้ที่มีความรู้ในระดับปริญญาโทมีระดับความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุดโดยกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวมให้เหตุผลที่ลงทุนในกองทุนรวมเนื่องจากให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับสถาบันการเงินถึงร้อยละ 59.7 เหตุผลรองลงมาคือผู้บริหารกองทุนรวมมีความเป็นมืออาชีพสามารถกระจายการลงทุนที่เหมาะสมสามารถที่จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอย่างถูกหลักวิชาการเพื่อที่จะให้ความเสี่ยงในการลงทุนต่ำลงผู้ลงทุนส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมพบว่าได้รับคำแนะนำจากพนักงานของสถาบันการเงินเช่นพนักงานธนาคารรองลงมาจากเพื่อนๆหรือญาติแนะนำ

ัญมุต เชาว์ฐิติ (2547) ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนในการลงทุนด้วยกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับการลงทุนในกองทุนเปิดอื่นของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์จำกัด โดยรวบรวมข้อมูลในการศึกษาจากนักลงทุนในกองทุนต่างๆของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์จำกัดทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ลงทุนในแต่ละหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนเปิดอื่นจำนวน 8 กองทุนๆละ 50 คนรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คนโดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละพบว่านักลงทุนสนใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนเปิดอื่นนั้นมาจากรปัจจัยสำคัญคือสิทธิประโยชน์ทางภาษีของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพผลตอบแทนที่นักลงทุนได้รับจากการฝากเงินต่ำกว่าในอดีตและการที่นักลงทุนไม่มีเวลาในการลงทุนด้วยตนเองเนื่องจากการลงทุนมีความยุ่งยากซับซ้อนดังนั้นการใช้บริการซื้อหน่วยลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสม

ศุขน การวัฒนาศิริกุล (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมพรีมาเวสต์ของลูกค้าของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่โดยทำการสอบถามลูกค้าธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวจากแบบสอบถาม 200 รายซึ่งได้รับตอบกลับ 150 รายแบ่งเป็นผู้ลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ 35 รายผู้ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน 32 รายผู้ลงทุนในกองทุนรวมผสม 33 รายผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 50 รายโดยทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจและศึกษาพฤติกรรมของลูกค้าที่ลงทุนในกองทุนรวม โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละพบว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุในช่วง 41 ถึง 50 ปีสถานภาพสมรสระดับการศึกษาปริญญาตรีมีอาชีพข้าราชการ/ลูกจ้างประจำรายได้เฉลี่ยในช่วง 50,001 บาทถึง 100,000 บาทและการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนพบว่าผู้ลงทุนจะลงทุนในกองทุนรวมทุกประเภทแล้วยังออมเงินในรูปแบบของการฝากประจำด้วยและการหาข้อมูลก่อนการลงทุนคำแนะนำจากพนักงานและผู้เกี่ยวข้องการอ่านบทวิเคราะห์มีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมและการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวม โดยมีคำตอบให้เลือกมากกว่าปานกลางน้อยซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อนักลงทุนคือเรื่องของผลตอบแทนความชอบในการเลือกลงทุนหลายประเภทได้รับ

คำแนะนำจากบุคคลรอบข้างการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีการประชาสัมพันธ์ของกองทุนรวมผ่านสื่อต่างๆ

ฐิตารีย์ รกรากทอง (2549) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาว โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่สนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 80.50 มีอายุการทำงานไม่เกิน 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.00 มีรายได้ของครอบครัวในระดับ 40,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน ร้อยละ 46.50 และส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในระดับผู้ปฏิบัติงาน ร้อยละ 59.50 ทั้งนี้ ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของผู้ลงทุน พบว่า ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ออมเงินโดยการฝากเงิน กับธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 55.50 รองลงจะใช้วิธีเก็บไว้เองและซื้อหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 14.00 และร้อยละ 10.00 ตามลำดับ ผลการศึกษาสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.00 มีสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอยู่ในระดับต่ำ ส่วน เหตุในการตัดสินใจลงทุน ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 พิจารณาถึงผลตอบแทนที่ได้รับ และร้อยละ 84.50 เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง มีเพียงร้อยละ 15.50 ที่ตัดสินใจโดยการปรึกษารอบครัว นอกจากนี้ การศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 59.00 มีการรับรู้และมีความเข้าใจเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.00 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวค่อนข้างน้อย และในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ร้อยละ 81.00 จะใช้ข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจลงทุน และผลการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ซึ่งได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนปีที่ทำงาน รายได้ครอบครัว ตำแหน่งงาน) กับการตัดสินใจลงทุน พบว่า ทุกปัจจัยดังกล่าวล้วนมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพทั้งสิ้น

อัครวิรรณ ผดุงนิธิมานนท์ (2552) ได้ศึกษาคั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนเปิด ยูโอบี ชัวร์ เดลี ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากลูกค้ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 รายการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ส่วนการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใช้การเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยผลการศึกษาพบว่าลูกค้ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยส่วนใหญ่ 42 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ทำงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 30,001 ถึง 50,000บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน พักอาศัยอยู่บ้านของตนเองปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนเปิด ยูโอบี ชัวร์ เดลี มากที่สุดสามอันดับแรกคือผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลาสามเดือนของธนาคารพาณิชย์ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนได้รับการยกเว้นภาษีอัตราร้อยละ 15 และกองทุนมีสภาพ

คลังสูงสามารถทำการซื้อขายได้ทุกวันทำการ ตามลำดับพฤติกรรมการลงทุนของลูกค้ากลุ่มตัวอย่าง พบว่าลูกค้าที่รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ใช้เงินในการลงทุนคนละไม่เกิน 100,000 บาท ผู้เกษียณอายุ พ่อบ้าน แม่บ้าน และอื่นๆ ส่วนใหญ่ใช้เงินในการลงทุนจำนวน 300,001 ถึง 500,000 บาท ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ใช้เงินในการลงทุนจำนวนมากกว่า 500,000 บาท ลูกค้าทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีระยะเวลาถือครองกองทุนไม่เกิน 1 ปี มีความถี่ในการซื้อกองทุนเฉลี่ย 4 ครั้งต่อปีทำการซื้อขายกองทุนเดือนละ 1 ครั้ง และส่วนใหญ่ไม่มีการตั้งงบประมาณการซื้อกองทุนในแต่ละปี ลูกค้าทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีการศึกษาข้อมูลก่อนการลงทุน โดยได้รับข้อมูลจากการแนะนำของพนักงานธนาคาร ยูโอบี จำกัด(มหาชน)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบเชิงพรรณนาและนำวิธีวิจัยเชิงสำรวจมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือ การใช้แบบสอบถาม โดยข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างนี้จะถูกนำมาทดสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิด สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้

1) ปัจจัยด้านบริษัท สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1.1) ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของธนาคาร ถ้าธนาคารมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างดีทำให้ลูกค้าเชื่อมั่นมากขึ้น หากธนาคารไม่น่าเชื่อถือหรือทำให้ผู้ลงทุนไม่กล้าตัดสินใจเลือกลงทุน ผู้เลือกลงทุนในกองทุนเปิดจะลดลง

1.2) การบริหารจัดการของธนาคารมีความโปร่งใส ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) มีการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสารในการลงทุนในกองทุนให้ลูกค้าได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารอย่างต่อเนื่อง และโปร่งใสเกี่ยวกับกองทุนทำให้ผู้ลงทุนมีความเชื่อมั่นที่จะเลือกลงทุนกับกองทุนเปิด

1.3) ประสบการณ์ ทัศนคติของผู้จัดการกองทุน ถ้าผู้จัดการกองทุนเป็นผู้มีชื่อเสียง มีความสามารถและความเชี่ยวชาญในการบริหารกองทุนที่ผ่านมาประสบความสำเร็จมีส่วนสำคัญที่ทำให้ลูกค้ามีความเชื่อมั่นที่จะเลือกลงทุนกับกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

1.4) พนักงานของธนาคารมีบริการให้คำแนะนำด้านการลงทุนที่หลากหลาย การให้บริการ

ของพนักงานธนาคาร หากสามารถให้บริการทางการเงินที่ถูกต้อง รวดเร็ว ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้าทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน ตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการของธนาคารได้ดี ยิ่งทำให้ลูกค้าเลือกเพิ่มมากขึ้น

2) ด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กองทุนนี้ใช้เงินลงทุนจำนวนน้อยขั้นต่ำเพียง 2,000 บาท ผู้ลงทุนสามารถซื้อกองทุนขั้นต่ำในจำนวนเงินที่น้อย ทำให้ผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนและการซื้อในครั้งต่อไปเริ่มต้นเพียง 1 บาท ทำให้ผู้ลงทุนมีความประสงค์ที่จะเริ่มต้นลงทุนในจำนวนน้อยจะสามารถตัดสินใจเลือกลงทุนได้ง่ายขึ้น

3) ด้านช่องทางการซื้อขาย สามารถอธิบายได้ ดังนี้

หากผู้ลงทุนมีช่องทางซื้อขายที่หลากหลาย สามารถตัดเงินผ่านบัญชีหรือตัดผ่านบัตรเครดิต เมื่อมีการซื้อหน่วยลงทุนได้ทันที หรือถ้ามีระบบซื้อขายมีความสะดวก, รวดเร็ว, ทันสมัย, มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับทำให้ผู้ลงทุนสนใจที่จะเลือกลงทุนในกองทุนเปิดเพิ่มขึ้น หากช่องทางการซื้อขายมีทางเลือกในการรับซื้อขายน้อย หรือต้องเดินทาง ทำให้เกิดความยุ่งยากและเสียเวลา อาจทำให้ผู้ลงทุนหันไปเลือกลงทุนด้านอื่นที่สะดวกกว่า

4) ด้านค่าธรรมเนียม สามารถอธิบายได้ ดังนี้

หากมีอัตราค่าคอมมิชชั่นที่จัดเก็บหรือมีการเก็บค่าคอมมิชชั่นขาเดียวว่าจะซื้อและขายในอัตราที่น้อยจะทำให้ผู้ลงทุนมีความต้องการที่จะเลือกลงทุนมากขึ้น

5) ด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย สามารถอธิบายได้ ดังนี้

เมื่อธนาคารมีสภาพคล่องที่สามารถทำการซื้อ-ขายได้ทุกวันทำการ ผู้ลงทุนสามารถทำการซื้อขาย กองทุนได้ทุกวันทำการของทางธนาคาร ทำให้ผู้ลงทุนเลือกลงทุนในกองทุนมากขึ้น

6) ด้านนโยบายของกองทุน สามารถอธิบายได้ ดังนี้

หากกองทุนมีนโยบายในการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน สามารถทำการสับเปลี่ยนกับกองทุนตลาดเงินได้ มีแนวทางในการบริหารความเสี่ยงให้แก่ผู้ลงทุน ผู้ลงทุนจะมีความเชื่อมั่นในการเลือกลงทุนมากขึ้น

7) ด้านการลงทุน สามารถอธิบายได้ ดังนี้

7.1) ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน หากได้อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนที่สูงกว่าจะทำให้ผู้ลงทุนเลือกลงทุนกับกองทุนเปิด หากผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนน้อยกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ผู้ลงทุนจะไม่เลือกลงทุนกับกองทุนเปิด และหันไปฝากเงินฝากประจำแทน

7.2) ผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี การลงทุนในกองทุนเปิดยังได้รับผลประโยชน์จากผลตอบแทนที่ได้รับ ไม่ต้องเสียภาษีร้อยละ 15 ซึ่งต่างจากการฝากเงินประจำกับธนาคาร ทำให้ผู้ลงทุนหันมาลงทุนกับกองทุนเปิดเพิ่มมากขึ้น

7.3) ความเสี่ยงในการลงทุน ความเสี่ยงเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตราสารที่กองทุนลงทุน ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจและการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ หากกองทุนแนวโน้มการเติบโตที่สม่ำเสมอและมีเสถียรภาพทางการเงินจะทำให้ลูกค้ามีความมั่นใจในการลงทุนเพิ่มขึ้น

7.4) ผลการดำเนินงานในอดีต หากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มลูกค้าเดิมและจะทำให้ผู้ที่สนใจจะร่วมลงทุนกับกองทุนในครั้งแรกมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นในการตัดสินใจที่จะเลือกลงทุน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้คือ ผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ หุ่นระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีทั้งหมด 4 สาขา ดังนี้ สาขาเซ็นทรัล แอร์พอร์ต สาขาเชียงใหม่-ห้วยแก้ว สาขาศรีดอนไชย สาขานนนไฮเวย์-เชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 1,211 ราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาคั้งนี้ได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ 5% จากระดับความเชื่อมั่น 95% จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 300 ตัวอย่าง จากจำนวนลูกค้าผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ หุ่นระยะยาว (CG-LTF) ในจังหวัดเชียงใหม่ และทำการเก็บข้อมูลด้วยวิธีโควตาจำแนกตามสาขาของธนาคารยูโอบีจำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$= \frac{1,211}{1+(1,211)(0.05)^2}$$

$$= 300$$

หมายเหตุ n = ขนาดตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 แสดงการจำแนกการเก็บข้อมูลในแต่ละสาขา ดังต่อไปนี้

สาขา	จำนวน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เซ็นทรัล แอร์พอร์ต	412	102
เชียงใหม่-หัวแก้ว	324	80
ศรีดอนไชย	257	64
ถนนไฮเวย์ – เชียงใหม่	218	54
รวม	1,211	300

3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมมาจากการใช้แบบสอบถามของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ที่บริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด ซึ่งคำถามในแบบสอบถามจะมีคำถามปลายปิด (Closed Ended Questions) และคำถามปลายเปิด (Opened Ended Questions) โดยที่มีมาตรวัดเป็นทั้งแบบนามบัญญัติ (Nominal) แบบอันตรภาค (Interval) และอัตราส่วน (Ration) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจลงทุน จำนวนเงินในการซื้อขายหน่วยลงทุนเฉลี่ยต่อครั้ง ความเสี่ยงของลูกค้า และการติดตามผลดำเนินงานของลูกค้า

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ได้แก่ ปัจจัยด้านบริษัท ด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ ด้านช่องทางการซื้อขาย ด้านค่าธรรมเนียม ด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย ด้านนโยบายของกองทุน และด้านการลงทุน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

2) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สมาคมบริษัทจัดการลงทุน ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการค้นคว้าจากเอกสาร รายงาน และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการค้นคว้าต่อไป

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้มีการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการเพื่อที่ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยนี้และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้

3.4 วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

งานศึกษานี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาทำการลงรหัส (Coding) ในแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อนำข้อมูลที่ถูกบันทึกรหัสแล้วมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งจะช่วยวัดและวิเคราะห์ผลว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งขึ้นหรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์จะถูกนำมาแปลความหมายแล้วบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เชิงปริมาณ (Quantitative Method) และสถิติภาคอ้างอิง (Inferential Statistic) โดยได้มีการแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1) การศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม และเศรษฐกิจ ของกลุ่มลูกค้าที่ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งประกอบด้วยความถี่ ค่าร้อยละ

2) การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสอบถามผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบว่าปัจจัยทั้งหมด 7 ปัจจัย ที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF)

3) การศึกษาถึงพฤติกรรมในการลงทุนของกลุ่มลูกค้าที่ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วย การหาข้อมูลก่อนการลงทุน จำนวนเงินที่ลงทุน ระยะเวลาถือครองกองทุนรวม ความถี่ในการซื้อกองทุนแหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับกองทุน การลงทุนในกองทุนอื่น ๆ กับ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนยูโอบี จำกัด (มหาชน) การซื้อกองทุนประเภทนี้ กับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนอื่นๆ โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งประกอบด้วยความถี่ ค่าร้อยละ

3.5 วิธีการศึกษา

ศึกษาจากระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของลูกค้า ซึ่งอาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่ 1, 2 และ 3 โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีการแบ่งปัจจัยออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านบริษัท ด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ ด้านช่องทางการซื้อขาย ด้านค่าธรรมเนียม ด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย ด้านนโยบายของกองทุน และด้านการลงทุน โดยใช้เกณฑ์ในการวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ซึ่งการวัดนี้จะเป็นมาตราวัดทัศนคติความรู้สึกรู้สึกของคน ซึ่งจะแบ่งระดับความสำคัญออกเป็น 5 ระดับเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแปลผลแต่ละช่วงคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญ ดังนี้

ระดับความสำคัญมากที่สุด	ให้คะแนนเป็น	5	คะแนน
ระดับความสำคัญมาก	ให้คะแนนเป็น	4	คะแนน
ระดับความสำคัญปานกลาง	ให้คะแนนเป็น	3	คะแนน
ระดับความสำคัญน้อย	ให้คะแนนเป็น	2	คะแนน
ระดับความสำคัญน้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น	1	คะแนน

นอกจากนี้ยังใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) เพื่อหาความกว้างของชั้นแต่ละชั้นในการตีความข้อมูลที่ได้ โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

หลังจากได้รู้ค่าพิสัยแล้วจะนำเอาข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของช่วงคะแนนเท่ากัน (Class Interval) ดังนี้

$4.20 < \bar{x} \leq 5.00$	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด
$3.40 < \bar{x} \leq 4.20$	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมาก
$2.60 < \bar{x} \leq 3.40$	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญปานกลาง
$1.80 < \bar{x} \leq 2.60$	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญน้อย
$1.00 < \bar{x} \leq 1.80$	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญน้อยที่สุด

2) การวิเคราะห์หาปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มลูกค้าที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้าธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะนำข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยจากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 1) ที่ได้กล่าวข้างต้นมาทำการทดสอบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการสอบถามลูกค้าธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ชุด สามารถแสดงผลการศึกษาก่อนเป็น 3 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของลูกค้า ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานะภาพสมรสระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจลงทุน จำนวนเงินในการซื้อขายหน่วยลงทุนเฉลี่ยต่อครั้ง ความเสี่ยงของลูกค้า และการติดตามผลดำเนินงานของลูกค้า

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านบริษัท, ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ, ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขาย, ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียม, ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย, ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุน และปัจจัยด้านการลงทุน และแสดงผลทดสอบสมมติฐานระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านต่างๆ

4.1 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	123	41.0
หญิง	177	59.0
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.1 พบว่าลูกค้ำกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 59 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 41 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศหญิงมักมีการวางแผนในการออมมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เลือกที่จะออมเงินผ่านกองทุนรวมร่วมกับการออมเงินประเภทอื่นๆ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
20-29	49	16.3
30-39	106	35.3
40-49	60	20.0
50-59	50	16.7
60 ปีขึ้นไป	35	11.7
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.2 พบว่าลูกค้ำกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อายุประมาณ 30 ถึง 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาช่วงอายุ 40 ถึง 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 ช่วงอายุ 50 ถึง 59 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.7 ช่วงอายุ 20 ถึง 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.3 ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.7 สรุปได้ว่า ลูกค้ำในช่วงอายุ 30 ถึง 39 เป็นช่วงวัยที่มีการวางแผนในการลงทุนมากที่สุด

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะเพศ

สถานะภาพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	88	29.3
สมรส	173	57.7
หย่า / หม้าย	39	13.0
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่สถานะภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาสถานะภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 29.3 สถานะภาพหย่า/หม้าย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่สมรสแล้วมีการวางแผนครอบครัวในเรื่องการออมเงินเพื่ออนาคตมากกว่าผู้ที่มี

สถานภาพอื่น

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	19	6.3
ระดับปริญญาตรี	198	66.0
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	83	27.7
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.4 พบว่าลูกค้ำกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.0 อาจเนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้จะมีความรู้ความเข้าใจการลงทุนในกองทุนดีพอควร และมีความต้องการในการออมเงิน รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.7 ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	78	26.0
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	129	43.0
เกษียณอายุ /พ่อบ้าน/แม่บ้าน	26	8.7
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	67	22.3
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.5 พบว่าลูกค้ำกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26 ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 22.3 และผู้เกษียณอายุ พ่อบ้าน แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 8.7

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท	11	3.7
10,001 – 30,000 บาท	94	31.3
30,001 – 50,000 บาท	78	26.0
มากกว่า 50,000บาท	117	39.0
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.6 พบว่าลูกค้ากลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000บาท คิดเป็นร้อยละ 39.0 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีรายได้สูงมีความสามารถกระจายการลงทุนด้านการออมทรัพย์ได้หลากหลายทาง รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.3 ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.0 ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท คิดเป็นร้อยละ 3.7

4.2 การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ที่ทำนลงทุน ในกองทุนเปิด

วัตถุประสงค์ที่ทำนลงทุนในกองทุนเปิด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพื่อออม	131	43.7
เพื่อเก็งกำไร	111	37.0
เพื่อกระจายความเสี่ยง	15	5.0
เพื่อหาช่องทางการลงทุนใหม่	22	7.3
อื่นๆ เช่น ลดหย่อนภาษี	21	7.0
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์ในการลงทุน แบบกองทุนเปิด คือ เพื่อออม ร้อยละ 43.7 รองลงมาเพื่อเก็งกำไร ร้อยละ 37 เพื่อหาช่องทางการลงทุนใหม่ ร้อยละ 7.3 อื่นๆ เช่น เพื่อการลดหย่อนภาษี ร้อยละ 7 และเพื่อกระจายความเสี่ยง ร้อยละ 5

จากผลการศึกษาใน ตารางที่ 4.7 ทำให้ทราบถึงความต้องการของลูกค้ารายย่อยที่ต้องการลงทุน

เพื่อการเก็บออมเป็นส่วนใหญ่ เพราะอาจจะเนื่องมาจากมองเห็นว่า การออมสามารถสร้างรายได้ ดังนั้นการลงทุนแบบระยะยาวจึงตอบสนองความต้องการของผู้ลงทุนได้อย่างดี

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจลงทุน

บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจลงทุน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ตัวท่านเอง	196	65.3
ครอบครัว	24	8.0
เจ้าหน้าที่การตลาด	80	26.7
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ นั้นต้องการบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการลงทุน โดยส่วนใหญ่แล้วนั้น ร้อยละ 65.3 ทำด้วยตัวเอง รองลงมา ร้อยละ 26.7 ต้องการให้เจ้าหน้าที่การตลาดเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และร้อยละ 8 ต้องการให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการลงทุน

จากผลการศึกษาใน ตารางที่ 4.8 การตัดสินใจ หรือการมีส่วนร่วมในการลงทุนนั้น ส่วนใหญ่แล้วผู้ลงทุนมักจะตัดสินใจด้วยตัวเองเสียเป็นส่วนใหญ่ อาจจะเนื่องมาจากความสะดวกในการตัดสินใจ หรือการลงทุน โดยอาจจะมีการปรึกษาเจ้าหน้าที่ทางการเงินเป็นบางครั้งเพื่อความแน่ใจในการลงทุนกับกองทุน

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน

จำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 50,000 บาท	75	25.0
50,001 – 100,000 บาท	53	17.7
100,001 – 300,000 บาท	68	22.7
300,001 – 500,000 บาท	31	10.3
มากกว่า 500,000 บาท	73	24.3
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เน้น ใช้จ่ายเงินที่ใช้สำหรับการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 25 ใช้จ่ายเงินในการลงทุน ไม่เกิน 50,000 บาท รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 24.3 ใช้จ่ายเงินในการลงทุนที่มากกว่า 500,000บาท ร้อยละ 22.7 ใช้จ่ายเงินในการลงทุน 100,001 – 300,000 บาท ร้อยละ 17.7 ใช้จ่ายเงินในการลงทุน 50,001 – 100,000 บาท และคิดเป็นร้อยละ 10.3 ใช้จ่ายเงินในการลงทุน 300,001 – 500,000 บาท

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นถึงการจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการลงทุน ของผู้ลงทุน จากข้อมูลนั้นแสดงให้เห็นว่า จำนวนเงินในการลงทุนนั้นมีความ ใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับตัวของกองทุน และตัวของผู้ลงทุนมีความสนใจมากน้อยเพียงใด หรือจำนวนเงินในการลงทุนของผู้ลงทุนมากน้อยเพียงใด เช่นกัน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ทำให้ทราบว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่ ต้องการลงทุนในจำนวน ไม่เกิน 50,000 บาท ซึ่งอาจจะมีโอกาสขยายวงเงินในลำดับต่อไป

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาถือครองการลงทุน

ระยะเวลาถือครองการลงทุน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 ปี	152	50.7
มากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 3 ปี	24	8.0
มากกว่า 3 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	13	4.3
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	111	37
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เน้น ต้องการระยะเวลาในการถือครองสิทธิการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 50.7 คือ ไม่เกิน 1 ปี รองลงมาร้อยละ 37 ต้องการถือครองในเวลามากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8 ต้องการถือครองการลงทุน มากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 3 ปี และคิดเป็นร้อยละ 4.3 ต้องการถือครองการลงทุน มากกว่า 3 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่ ต้องการลงทุนในระยะเวลาอันสั้น เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เร็วขึ้น และมีกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ลงทุนที่ต้องการครอบครองหรือลงทุน ในระยะยาว เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านอารมณ์ หรือเก็งกำไร โดยลงทุนระยะยาวที่ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ในการซื้อกองทุนในรอบ 1 ปี

ความถี่ในการซื้อกองทุนในรอบ 1 ปี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1 – 5 ครั้ง	224	74.7
6 - 10 ครั้ง	58	19.3
11 – 20 ครั้ง	18	6.0
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อกองทุนในรอบ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.7 ซื้อ 1 – 5 ครั้งต่อปี รองลงมา ร้อยละ 19.3 ซื้อ 6 – 10 ครั้งต่อปี และคิดเป็นร้อยละ 6 ซื้อ 11 – 20 ครั้งต่อปี

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.11 แสดงถึงความถี่ของผู้ลงทุนในการซื้อกองทุน ในรอบ 1 ปี แสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่แล้วนั้นผู้ลงทุน มีความระมัดระวังในเรื่องของการลงทุนเป็นอย่างมาก เพราะต้องดูปัจจัยในหลายๆด้าน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน ดังนั้นความถี่ในการซื้อกองทุนในรอบ 1 ปี จึงน้อยครั้ง

ตารางที่ 4.12 จำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการตั้งงบประมาณการซื้อกองทุนในแต่ละปี

การตั้งงบประมาณการซื้อกองทุนในแต่ละปี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่มีการตั้งงบประมาณ	215	71.7
มีการตั้งงบประมาณ	85	28.3
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 71.7 ไม่มีการตั้งงบประมาณในการลงทุน และ คิดเป็นร้อยละ 28.3 ได้มีการตั้งงบประมาณที่ใช้สำหรับการลงทุน

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่ผู้ลงทุน ไม่ได้มีการตั้งงบประมาณเอาไว้ก่อน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ลงทุนมีความระมัดระวังในการลงทุนแต่ละครั้งและดูความเหมาะสมของการซื้อ ในแต่ละครั้ง โดยต้องศึกษาปัจจัยหลายๆด้านที่เข้ามา ดังนั้น งบประมาณของผู้ลงทุน จึงได้ได้ตั้ง หรือกำหนดไว้อย่างตายตัว

ตารางที่ 4.13 จำนวนและ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลตอบแทนที่ท่านคาดหวังจากการลงทุนในแต่ละครั้งที่ซื้อขายหน่วยลงทุน

ผลตอบแทนที่ท่านคาดหวังจากการลงทุนในแต่ละครั้งที่ซื้อขายหน่วยลงทุน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10%	53	17.7
10% - 20%	37	12.3
21% - 30%	37	29.0
มากกว่า 30%	123	41.0
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการผลตอบแทน โดยคาดหวังจากการลงทุน นั้นคิดเป็นร้อยละ 41 คือต้องการผลตอบแทนที่มากกว่า 30 % รองลงมาต้องการผลตอบแทน คิดเป็นร้อยละ 29 คือ 21% - 30% ร้อยละ 17.7 ต้องการผลตอบแทนที่น้อยกว่า 10% และคิดเป็นร้อยละ 12.3 ซึ่งต้องการผลตอบแทน 10% - 20%

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.13 เกี่ยวกับผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดว่าจะได้รับ เมื่อซื้อขายหน่วยลงทุน โดยส่วนใหญ่ผู้ลงทุนต้องการผลตอบแทนในจำนวนมาก คือ มากกว่า 30 % เพราะการลงทุน ผู้ลงทุนก็ต้องมีความคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทน หรือผลประโยชน์ในจำนวนที่มากกว่าที่ผู้ลงทุนได้ซื้อหรือขายลงไป

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม การหาข้อมูลกองทุนก่อนการลงทุน

การหาข้อมูลกองทุนก่อนการลงทุน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. มีการหาข้อมูล	296	98.7
1.1. พนักงานธนาคาร	189	63.9
1.2. หนังสือพิมพ์	15	5.1
1.3. อินเทอร์เน็ต	82	27.7
1.4. แผ่นพับ/ใบปลิว/เอกสารชี้ชวนต่างๆ	3	1.0
1.5. อื่นๆ เช่น คนใกล้ชิด	7	2.4
2. ไม่มีการหาข้อมูล	4	1.3
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลกองทุนก่อนการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 98.7 โดยส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลจากพนักงานธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา มีการหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 27.7 การหาซื้อจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 5.1 มีการหาข้อมูลจากคนใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 2.4 มีการหาข้อมูลจากแผ่นพับ ใบปลิวหรือเอกสารชี้ชวนต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 1 และมีผู้ที่ไม่มีการหาข้อมูลก่อนการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 1.3

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.14 พบว่ามีการหาข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนมาก่อนที่จะซื้อ กองทุน โดยส่วนมากแล้วนั้นจะเข้ามาปรึกษา หรือสอบถามข้อมูล โดยตรงกับทางธนาคาร หรือ พนักงานธนาคาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกับ กองทุนที่จะซื้อขาย โดยมีส่วน น้อยที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลมาก่อน ก่อนที่จะมาซื้อกองทุน

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ

แหล่งข้อมูลที่ได้รับ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ศึกษาด้วยตนเอง	28	9.3
รับคำแนะนำจากพนักงาน	182	60.7
รับคำแนะนำจากผู้ที่เคยลงทุน	56	18.7
สื่อโฆษณาและวารสารต่างๆ	4	1.3
หนังสือชี้ชวนการลงทุน	3	1.0
อินเทอร์เน็ต	25	8.7
อื่นๆ คนใกล้ชิด	2	0.7
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำจากพนักงานของทาง ธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาได้รับคำแนะนำจากผู้ที่เคยลงทุน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ได้ศึกษา ข้อมูลด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 9.3 ได้รับข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 8.3 ได้รับข้อมูล จากสื่อโฆษณา วารสารต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 1.3 ได้รับข้อมูลจากหนังสือชี้ชวนการลงทุน 1.0 ได้รับ ข้อมูลจากคนใกล้ชิด เช่น เพื่อนและลูก คิดเป็นร้อยละ 0.7

ผลการศึกษา จากตารางที่ 4.15 ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการลงทุนในกองทุนจาก คำแนะนำของพนักงานของทางธนาคาร เนื่องจากผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นลูกค้ำเดิมของทางธนาคาร มี การใช้บริการกับทางธนาคาร ทำให้พนักงานของทางธนาคารมีโอกาที่จะได้พบกับผู้ลงทุนโดยตรง และมีการแนะนำประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกองทุนให้ลูกค้ำได้รับทราบ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการลงทุนในกองทุนประเภทนี้
ของบลจ. อื่นๆ

ลงทุนในกองทุนประเภทนี้ของบลจ.อื่น ๆ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ลงทุน	44	14.7
1.1 กองทุนเปิดกรุงศรีหุ้นระยะยาว SET 50	3	6.8
1.2 กองทุนเปิดบัวหลวงหุ้นระยะยาว 75/25	3	6.8
1.3 กองทุนเปิดกรุงไทยหุ้นระยะยาว 70/30	12	27.3
1.4 กองทุนเปิดเค 70 : 30 หุ้นระยะยาวปันผล	21	47.7
1.5 กองทุนเปิดไทยพาณิชย์หุ้นระยะยาวปันผล 70/30	5	11.4
2. ไม่ลงทุน	256	85.3
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีการลงทุนในกองทุนประเภทนี้ของบลจ.อื่น คิดเป็นร้อยละ 85.3 และถูกคัดกลุ่มตัวอย่างที่มีการลงทุนในกองทุนประเภทนี้ของบลจ.อื่น นอกเหนือจากกองทุนเปิด บริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) คิดเป็นร้อยละ 14.7

สรุปผลการศึกษา จากตารางที่ 4.16 ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ไม่มีการลงทุนในกองทุนประเภทนี้ของบลจ.อื่นนอกเหนือจากกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทำให้ทราบว่า ผู้ลงทุนที่ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) มีความมั่นใจในกองทุน จึงไม่มีความต้องการในการลงทุนกับบลจ.อื่น

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการลงทุนในกองทุนครั้งต่อไป

การลงทุนในกองทุนครั้งต่อไป	จำนวน	ร้อยละ
ลงทุน	298	99.3
ไม่ลงทุน	2	0.7
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกที่จะลงทุนในครั้งต่อไปกับกองทุน คิดเป็นร้อยละ 99.3 ไม่ลงทุน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ผลการศึกษา จากตารางที่ 4.17 ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ต้องการที่จะร่วมลงทุนในกองทุนเปิด

บรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในครั้งต่อไปเกือบ 100 % โดยมี ส่วนน้อยที่ไม่ต้องการร่วมลงทุนต่อ

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านบริษัท ด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ ด้านช่องทางการซื้อขาย ด้านค่าธรรมเนียม ด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย ด้านนโยบายของกองทุน และด้านการลงทุน โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำมาอ่านค่าเพื่อใช้ในการอภิปรายผลและนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตาราง ได้ผลการศึกษา ดังนี้

1) ปัจจัยด้านบริษัท

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านบริษัท อันดับหนึ่งคือ พนักงานของธนาคารมีบริการให้คำแนะนำด้านการลงทุนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการให้บริการของพนักงานธนาคาร ตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการของธนาคารได้ดี ยิ่งทำให้ลูกค้าเลือกเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือ ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของธนาคาร มีค่าเฉลี่ย 4.40 ประสิทธิภาพ ทัศนคติของผู้จัดการกองทุน ค่าเฉลี่ย 4.35 และการบริหารจัดการของธนาคารมีความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ย 4.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ปัจจัยด้านบริษัทที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบรรษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
1) ปัจจัยด้านบริษัท				
1.1)พนักงานของธนาคารมีบริการให้คำแนะนำด้านการลงทุนที่หลากหลาย	4.43	0.60	มากที่สุด	1
1.2)ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของธนาคาร	4.40	0.62	มากที่สุด	2
1.3) ประสิทธิภาพ ทัศนคติของผู้จัดการกองทุน	4.35	0.63	มากที่สุด	3
1.4) การบริหารจัดการของธนาคารมีความโปร่งใส	4.30	0.60	มากที่สุด	4

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านบริษัท

Ho : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านบริษัท

Ha : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านบริษัท

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.19) โดยภาพรวมพบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริษัทไม่สัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน Ho และปฏิเสธสมมติฐานรอง Ha หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านบริษัท

ตารางที่ 4.19 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านบริษัท

ปัจจัยด้านบริษัท	ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	
	F	Sig.
1.1) ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของธนาคาร	1.070	0.362
1.2) การบริหารจัดการของธนาคารมีความโปร่งใส	0.435	0.728
1.3) ประสบการณ์ ทัศนคติของผู้จัดการกองทุน	0.152	0.928
1.4) พนักงานของธนาคารมีบริการให้คำแนะนำด้านการลงทุนที่หลากหลาย	0.396	0.756

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ อันดับหนึ่งคือ มูลค่าคงเหลือในบัญชีหลังการขายหน่วยลงทุนเท่าไรก็ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาคือ ราคาขั้นต่ำในการขายแต่ละครั้งเท่าไรก็ได้ มีค่าเฉลี่ย 4.38 ราคาขั้นต่ำในการซื้อแต่ละครั้งเท่าไรก็ได้ ค่าเฉลี่ย 4.37 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าลูกค้ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีมูลค่าคงเหลือในบัญชีหลังการขายหน่วยลงทุนเท่าไรก็ได้มากที่สุด ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัท
 บาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
2) ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ				
2.1) มูลค่าคงเหลือในบัญชีหลังการขายหน่วยลงทุนเท่าไรก็ได้	4.40	0.57	มากที่สุด	1
2.2) ราคาขั้นต่ำในการขายแต่ละครั้งเท่าไรก็ได้	4.38	0.59	มากที่สุด	2
2.3) ราคาขั้นต่ำในการซื้อแต่ละครั้งเท่าไรก็ได้	4.37	0.60	มากที่สุด	3

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.21) โดยภาพรวมพบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือไม่สัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง H_a หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ

ตารางที่ 4.21 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ

ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ	ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	
	F	Sig.
1 ราคาขั้นต่ำในการซื้อแต่ละครั้งเท่าไรก็ได้	1.146	0.331
2 ราคาขั้นต่ำในการขายแต่ละครั้งเท่าไรก็ได้	0.811	0.489
3 มูลค่าคงเหลือในบัญชีหลังการขายหน่วยลงทุนเท่าไรก็ได้	0.244	0.865

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขาย

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านช่องทางการซื้อขาย อันดับหนึ่งคือ มีช่องทางซื้อขายหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือ สามารถตัดเงินผ่านบัญชีหรือตัดผ่านบัตรเครดิตเมื่อมีการซื้อหน่วยลงทุนได้ทันที มีค่าเฉลี่ย 4.52 ระบบซื้อขายมีความสะดวก, รวดเร็ว, ทันสมัย, มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ ค่าเฉลี่ย 4.51 บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัดมีการจัดทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์กองทุน ค่าเฉลี่ย 4.42 ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขายที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้ำในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
3) ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขาย				
3.1) มีช่องทางซื้อขายหลากหลาย	4.52	0.587	มากที่สุด	1
3.2) สามารถตัดเงินผ่านบัญชีหรือตัดผ่านบัตรเครดิตเมื่อมีการซื้อหน่วยลงทุนได้ทันที	4.52	0.569	มากที่สุด	2
3.3)ระบบซื้อขายมีความสะดวก, รวดเร็ว, ทันสมัย, มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ	4.51	0.57	มากที่สุด	3
3.4) บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัดมีการจัดทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์กองทุน	4.42	0.61	มากที่สุด	4

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านช่องทางการซื้อขาย

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านช่องทางการซื้อขาย

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านช่องทางการซื้อขาย

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (จากตารางที่ 4.23) โดยภาพรวม พบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขายสัมพันธ์กัน โดย มีค่า Sig. ที่น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ การมีช่องทางซื้อขายหลากหลาย จึงปฏิเสธฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_a หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านช่องทางการซื้อขาย ได้แก่ การมีช่องทางซื้อขายหลากหลาย

และอาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขายไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง H_a หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านช่องทางการซื้อขาย ในส่วนของความสามารถตัดเงินผ่านบัญชีหรือตัดผ่านบัตรเครดิตเมื่อมีการซื้อหน่วยลงทุนได้ทันที ระบบซื้อขายมีความสะดวก, รวดเร็ว, ทันสมัย, มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับและบลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัดมีการจัดทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์กองทุน

ตารางที่ 4.23 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านช่องทางการซื้อขาย

ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขาย	ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	
	F	Sig.
1) มีช่องทางซื้อขายหลากหลาย	2.806	0.040*
2) สามารถตัดเงินผ่านบัญชีหรือตัดผ่านบัตรเครดิตเมื่อมีการซื้อหน่วยลงทุนได้ทันที	0.837	0.475
3) ระบบซื้อขายมีความสะดวก, รวดเร็ว, ทันสมัย, มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ	0.590	0.622
4) บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัดมีการจัดทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์กองทุน	0.927	0.428

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ปัจจัยค่าธรรมเนียม

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านค่าธรรมเนียม มีความสำคัญมากเท่าๆกัน เก็บค่าคอมมิชชั่นขาเดียวว่าจะซื้อและขายก็ตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ อัตราค่าคอมมิชชั่นที่จัดเก็บ (เช่น 0.1%,0.3%เป็นต้น) มีค่าเฉลี่ย 4.49 ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
4. ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียม				
- เก็บค่าคอมมิชชั่นขาเดียวว่าจะซื้อและขายก็ตาม	4.49	0.58	มากที่สุด	1
- อัตราค่าคอมมิชชั่นที่จัดเก็บ (เช่น 0.1%,0.3%เป็นต้น)	4.49	0.57	มากที่สุด	2

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านค่าธรรมเนียม

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านค่าธรรมเนียม

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านค่าธรรมเนียม

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (จากตารางที่ 4.25) โดยภาพรวม พบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง H_a หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านค่าธรรมเนียม

ตารางที่ 4.25 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านค่าธรรมเนียม

ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียม	ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	
	F	Sig.
1 อัตราค่าคอมมิชชั่นที่จัดเก็บ (เช่น 0.1%,0.3%เป็นต้น)	0.358	0.784
2 เก็บค่าคอมมิชชั่นขาเดียวว่าจะซื้อและขายก็ตาม	1.111	0.345

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย อันดับหนึ่งคือ สภาพคล่องเพราะสามารถทำการซื้อ-ขายได้ทุกวันที่ทำการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาคือ ระยะเวลาที่ได้รับเงินคืนจากการขายกองทุน มีค่าเฉลี่ย 4.30 และระยะเวลาในการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NAV) ค่าเฉลี่ย 4.26 ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขายที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้ำในกองทุนเปิดบรุษภัท
 บาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
5) ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย				
5.1) สภาพคล่องเพราะสามารถทำการซื้อ-ขายได้ทุกวันทำ การ	4.42	0.64	มากที่สุด	1
5.2) ระยะเวลาที่ได้รับเงินคืนจากการขายกองทุน	4.30	0.60	มากที่สุด	2
5.3) ระยะเวลาในการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NAV)	4.26	0.67	มากที่สุด	3

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน
 ในด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้าน
 ระยะเวลาทำการซื้อขาย

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้าน
 ระยะเวลาทำการซื้อขาย

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.27) โดยภาพรวม
 พบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขายไม่มีความสัมพันธ์กัน
 โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติ
 ฐานรอง H_a หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน
 ด้านค่าธรรมเนียม

ตารางที่ 4.27 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อ
 การลงทุนในด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย

ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย	ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	
	F	Sig.
1) สภาพคล่องเพราะสามารถทำการซื้อ-ขายได้ทุกวันทำการ	0.384	0.765
2) ระยะเวลาที่ได้รับเงินคืนจากการขายกองทุน	0.064	0.979
3) ระยะเวลาในการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NAV)	0.156	0.926

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6) ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุน

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใน ด้านนโยบายของกองทุน อันดับหนึ่งคือ มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 รองลงมาคือ มีนโยบายจ่ายเงินปันผล มีค่าเฉลี่ย 4.50 สามารถทำการสับเปลี่ยนกับกองทุนตลาดเงินได้ ค่าเฉลี่ย 4.47 และราคาตลาดอ้างอิงที่ใช้ในการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุนที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
6) ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุน				
6.1) มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน	4.51	0.55	มากที่สุด	1
6.2) มีนโยบายจ่ายเงินปันผล	4.50	0.56	มากที่สุด	2
6.3) สามารถทำการสับเปลี่ยนกับกองทุนตลาดเงินได้	4.47	0.56	มากที่สุด	3
6.4) ราคาตลาดอ้างอิงที่ใช้ในการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์	4.45	0.57	มากที่สุด	4

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใน ด้านนโยบายของกองทุน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใน ด้านนโยบายของกองทุน

H_a : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใน ด้านนโยบายของกองทุน

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.29) โดยภาพรวมพบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านนโยบายของกองทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง H_a หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใน ด้านนโยบายของกองทุน

ตารางที่ 4.29 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านนโยบายของกองทุน

ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุน	ปัจจัยส่วนบุคคล	
	F	Sig.
1) มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน	0.120	0.948
2) ราคาตลาดอ้างอิงที่ใช้ในการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์	0.091	0.965
3) สามารถทำการสับเปลี่ยนกับกองทุนตลาดเงินได้	0.027	0.994
4) มีนโยบายจ่ายเงินปันผล	1.256	0.290

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7) ปัจจัยด้านการลงทุน

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ราย ปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านการลงทุน อันดับหนึ่งคือ ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 รองลงมาคือ ผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี มีค่าเฉลี่ย 4.64 ความเสี่ยงในการลงทุน ค่าเฉลี่ย 4.59 และผลการดำเนินงานในอดีต มีค่าเฉลี่ย 4.54 ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ปัจจัยด้านบริษัทที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
7) ปัจจัยด้านการลงทุน				
7.1) ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน	4.71	0.48	มากที่สุด	1
7.2) ผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี	4.64	0.52	มากที่สุด	2
7.3) ความเสี่ยงในการลงทุน	4.59	0.55	มากที่สุด	3
7.4) ผลการดำเนินงานในอดีต	4.54	0.55	มากที่สุด	4

ที่มา : จากการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 7 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านการลงทุน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านการลงทุน

Ha : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านการลงทุน

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.31) โดยภาพรวมพบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านการลงทุนสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี จึงปฏิเสธฐานหลัก Ho และยอมรับสมมติฐาน Ha หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านการลงทุน ได้แก่ ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี

และอาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน Ho และปฏิเสธสมมติฐานรอง Ha หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านการลงทุน ได้แก่ ความเสี่ยงในการลงทุน และผลการดำเนินงานในอดีต

ตารางที่ 4.31 การทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในด้านการลงทุน

ปัจจัยด้านการลงทุน	ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	
	F	Sig.
1 ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน	3.326	0.020*
2 ผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี	3.770	0.011*
3 ความเสี่ยงในการลงทุน	1.433	0.233
4 ผลการดำเนินงานในอดีต	1.908	0.128

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และ ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้ายในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการสอบถามลูกค้ายธนาคาร ยูโอบี จำกัด(มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ชุด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ และเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้ายธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งประกอบด้วย ความถี่ และค่าร้อยละและการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้ายในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ของลูกค้ายธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย (X) สามารถสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มลูกค้ายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 59 และเป็นเพศชาย จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 41 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศหญิงมักมีการวางแผนในการออมมากกว่าเพศชาย มีอายุประมาณ 30 ถึง 39 ปี จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 สถานภาพของลูกค้ายกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะสมรสแล้ว จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.7 สำหรับระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 66 ลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 43 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 39 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงจะมีความสามารถในการลงทุนมาก

ในการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของลูกค้ายในกองทุนเปิดบริษัทหลักทรัพย์ระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มี

วัตถุประสงค์ในการลงทุน แบบกองทุนเปิด เพื่อการออม จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาเพื่อนำไปเก็งกำไร จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 37 ลูกค้ายส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกลงทุนด้วยตัวเอง จำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาต้องการให้เจ้าหน้าที่การตลาดเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วผู้ลงทุนมักจะตัดสินใจด้วยตัวเองเสียเป็นส่วนใหญ่ อาจจะเนื่องมาจากความสะดวกในการตัดสินใจหรือการลงทุน โดยอาจจะมีการปรึกษาเจ้าหน้าที่ทางการเงินเป็นบางครั้งเพื่อความแน่ใจในการลงทุนกับกองทุน ลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้จำนวนเงินในการลงทุนไม่เกิน 50,000 บาท จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการถือครองกองทุนไม่เกิน 1 ปี จำนวน 152 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.7 ลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความถี่ในการซื้อกองทุนในรอบ 1 ปี จำนวน 1-5 ครั้ง จำนวน 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.7 การตั้งงบประมาณการซื้อกองทุนในแต่ละปี ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มลูกค้ายตัวอย่างไม่มีการตั้งงบประมาณในการซื้อกองทุน จำนวน 215 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.7 ส่วนใหญ่ลูกค้ายมีความคาดหวังถึงผลตอบแทนจากการลงทุนในแต่ละครั้งที่ซื้อขายหน่วยลงทุน มากกว่า 30% จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 41 ในการหาข้อมูลก่อนการลงทุน ส่วนใหญ่ลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างจะมีการหาข้อมูลก่อนการลงทุน จำนวน 296 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.7 ซึ่งเป็นการหาข้อมูลจากพนักงานของทางธนาคาร มากที่สุดเป็นจำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.9 ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ได้รับมา ส่วนใหญ่เป็นการได้รับคำแนะนำจากพนักงานของทางธนาคาร จำนวน 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาเป็นการศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ว่า ลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการลงทุนในกองทุนประเภทนี้ของบลจ.อื่นนอกเหนือจากกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) จำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.3 ทำให้ทราบว่า ลูกค้ายที่ลงทุนในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาว(CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)มีความมั่นใจในกองทุน จึงไม่มีความต้องการในการลงทุนกับบลจ.อื่น และลูกค้ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะลงทุนในครั้งต่อไปกับกองทุน จำนวน 298 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.3

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้ายในกองทุนเปิดบริษัทภิบาลหุ้นระยะยาวธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ปัจจัยด้วยกัน ผลการศึกษานี้พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านบริษัท คือ พนักงานของธนาคารมีบริการให้คำแนะนำด้านการลงทุนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการให้บริการของพนักงานธนาคาร ตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการของธนาคารได้ดี ยิ่งทำให้ลูกค้ายเลือกเพิ่มมากขึ้น ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ คือ มูลค่าคงเหลือในบัญชีหลังการขายหน่วยลงทุนเท่าไรก็ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อาจจะเนื่องมาจากการที่ผู้ลงทุนไม่ได้มีการตั้งงบประมาณ โดยอาศัยหรือรอคำปรึกษาจากพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญ ก่อนการลงทุน ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขาย คือ มีช่องทางซื้อขายหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียม คือ เก็บค่าคอมมิชชั่นขาเดียวว่าจะซื้อและขายก็ตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ปัจจัยด้าน

ระยะเวลาทำการซื้อขาย คือ สภาพคล่องเพราะสามารถทำการซื้อ-ขายได้ทุกวันทำการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุน คือ มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ปัจจัยด้านการลงทุน คือ ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ทั้งนี้อาจเนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่ ต้องการผลตอบแทนที่มีมูลค่าสูงกว่าการลงทุน โดยในขั้นต้นผู้ลงทุนจะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนจะได้รับ เช่น เงินปันผล อีกทั้งจะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับกองทุน และผลการดำเนินงานในอดีตว่า มีการก้าวหน้า หรือ มีปัญหาอย่างไร เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างตรงจุด

ผลการทดสอบด้วยค่า F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยภาพรวม พบว่า อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านบริษัท ปัจจัยด้านราคาและมูลค่าคงเหลือ ปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขายปัจจัยด้านค่าธรรมเนียม ปัจจัยด้านระยะเวลาทำการซื้อขาย ปัจจัยด้านนโยบายของกองทุน และปัจจัยด้านการลงทุน โดยมีค่า Sig. ที่มากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน และอาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านช่องทางการซื้อขายสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ การมีช่องทางซื้อขายหลากหลาย และปัจจัยด้านการลงทุนสัมพันธ์กัน โดยมีค่า Sig. ที่น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และผลตอบแทนในการลงทุนได้รับการยกเว้นภาษี

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าในกองทุนเปิดบรรมย์ทิบาลหุ้นระยะยาว (CG-LTF) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) จากการศึกษพบว่าลูกค้ากลุ่มตัวอย่างที่สนใจลงทุนในกองทุนเปิดจะมีการศึกษาข้อมูลจากสอบถามจากพนักงานของธนาคารเป็นหลัก ดังนั้นธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ควรมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่พนักงานและผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้ลงทุนและผู้ที่จะสนใจจะลงทุนในกองทุนได้อย่างชัดเจน

- 2) จากการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของลูกค้าพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลก่อนการลงทุน ซึ่งจะมีการศึกษาข้อมูลจากพนักงานของทางธนาคารเป็นหลัก แต่ข้อมูลด้านอื่นๆ เช่น จากหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต หนังสือชี้ชวนการลงทุน หรืออื่นๆ ยังได้รับนิยมน้อย ซึ่งทางธนาคารควรมี

นโยบายทางการตลาดและจัดการประชาสัมพันธ์ในด้านอื่นๆให้ผู้ที่สนใจลงทุนสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าเดิม

3) จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้า พบว่าลูกค้าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องของอัตราผลตอบแทนของกองทุน ดังนั้นควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับผู้ลงทุนในกองทุนเปิดนี้เน้นที่ผลตอบแทนเป็นหลัก ซึ่งถ้าหากผู้ลงทุนพอใจในผลตอบแทนแล้วก็จะชักชวนผู้สนใจรายอื่นเข้าร่วมมากขึ้น

4) จากการศึกษาที่แสดงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย กองทุนสถาบันการเงินควรที่จะมีความหลากหลายช่องทางที่การจัดจำหน่ายกองทุน เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และรวดเร็วต่อผู้ลงทุนที่ให้ความสนใจกองทุน เช่น การให้บริการออนไลน์ การให้บริการผ่านตู้กดเงินสด และเคาร์เตอร์เซอร์วิสตามห้างสรรพสินค้า โดยบริการนั้นจะต้องได้มาตรฐานและโปร่งใสต่อการลงทุน

5) สถาบันทางการเงินควรจัดโปรโมชั่น และนำเสนอข้อมูลการลงทุน หรือกองทุนให้กับลูกค้า โดยจัดกองทุนแบบระยะยาวตามอาชีพ และตามกำลังทรัพย์ของผู้ลงทุน โดยเสนอผลประโยชน์ที่น่าสนใจสำหรับแต่ละอาชีพ ซึ่งพนักงานจะต้องเสนอข้อดี – ข้อเสีย ของกองทุนให้กับผู้ลงทุนอย่างโปร่งใส

6) สถาบันทางการเงิน ควรที่จะมีการจัดตั้งกลุ่มกองทุน โดยให้ผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านกองทุน เข้ามาทำความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน ว่ามีผลดี ผลเสีย ความเสี่ยงมาก น้อย เพียงใดต่อการลงทุน ซึ่งจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ อาจจะทำให้ผู้ลงทุนมีความเข้าใจในตัวกองทุนมากขึ้น และกล้าที่จะลงทุนมากขึ้น ส่วนสถาบันทางการเงินก็จะได้รับความน่าเชื่อถือ และความไว้วางใจ ทำให้ผู้ลงทุนมีความมั่นใจที่จะร่วมลงทุนต่อไป

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

- กรกนก ทิพรสและปพฤกษ์ อุดสาหะวานิชกิจ. (2548). บรรษัทภิบาลในประเทศไทย : การสำรวจ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์, *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 25(1) :
198-210 ; มกราคม-เมษายน.
- เกียรติศักดิ์ จีระเชิรนาถ. (2542). *บรรษัทภิบาล: วิถีแห่งการนำองค์กรสู่ความรุ่งเรือง*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์
เปอร์เน็ท, 2542.
- . (2542). *บรรษัทภิบาล : หลักการที่สำคัญสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุริพร สีสนิท. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของ
ลูกค้า บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).*
- ฐิตารีย์ ทรากทอง. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว. (สาร
นิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).*
- ชญมาศ เซา์ฐิติ. (2547). *วิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนในการลงทุนด้วยกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง
ชีพกับการลงทุนในกองทุนเปิดอื่นของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด.
(การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).*
- ดาราทิ ปะปาล. (2542). *พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดรุ่งเรืองสาส์น
การพิมพ์.*
- นาวพร เรืองสกุล. (2545). *บรรษัทภิบาล*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มาสเตอร์คีย์ จำกัด.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 12, แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลาปะพร ศรีจันเพชร. (2544). *ทฤษฎีการบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สมชาย ภคภาสนวิวัฒน์. (2548). *ทิศทางธุรกิจในทศวรรษที่ 21 : จริยธรรมกับบรรษัทภิบาล,
วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์. 45(1) : 145-147 ; กุมภาพันธ์ 2548.*
- . *ทิศทางธุรกิจในทศวรรษที่ 21 : จริยธรรมกับบรรษัทภิบาล, วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์.
45(1) : 145-147 ; กุมภาพันธ์, 2548.*
- สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. (2546). *มาตรฐานการบัญชีของไทย
ฉบับรวมเล่ม เล่ม 1. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.*

- สุชน การวัฒนาศิริกุล. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้านักการพาณิชย์แห่งหนึ่งในกองทุนรวมปริมาเวสต์ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุวิทย์ พรหมสุวรรณ. (2545). *ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนกองทุนรวม: กรณีศึกษาลูกค้าบัญชีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ศิลา ปวีณพงษ์พัฒน์. (2546). *ทฤษฎีตัวแทน*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล และศศยา จาตุรงค์กุล. (2546). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัครีวรรณ ผดุงนิธิมานนท์. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้านักการพาณิชย์ในกองทุนเปิด ยูโอบี ชัวร์ เคลี ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- Adrei Shleifer and Robert W. Vishny. (1986). *A Survey of Corporate Governance*. Massachusetts: National Bureau of Economic Research.
- Bernheim B.D. and Michael Whinston. (1986). *Common Agency*. *Econometrica*.
- Biais B and E. Perotti. (2000). *Machiavellian Privatization*. *American Economic Review*
- Brealey A. Richard, Myers C. Stewart and Allen Franklin. (2008). *Principles of Corporate Finance*. 9th ed. McGraw - Hill, Inc.
- Donaldson, Thomas. and Preston, Lee E. (1995). *The Stakeholder Theory of the Modern Corporation Evidence and Implications*. *Academy of Management Review*.
- Engel F. James, Blackwell D. Roger and Miniard W. Paul. (1993). *Consumer Behavior*. 7th ed. Fort Worth: The Dryden Press, Inc.
- Haugen A. Robert. (1997). *Modern Investment Theory*. 4th ed. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Jensen M.C. (1986). *Agency Cost of Free Cash Flow, Corporate Finance and Takeovers*. *American Economic Review*
- Kenneth E. Scott. (1999). *Corporate Governance and East Asia*. California: Stanford Law School.
- OECD. (1999). *Corporate Governance: A Framework for Implementation-Overview*. London: OECD.
- Reilly K. Frank. (1979). *Investment Analysis and Portfolio Management*. Hinsdale: The Dryden Press, Inc.
- Richard Smerdon. (1998). *A Practical Guide to Corporate Governance*. London: Sweet & Maxwell.

Steiner, George Albert; and Steiner, John F. (1997). *Business, Government, and Society: a Managerial Perspective Text and Cases*. 8th ed. New York: McGraw-Hill.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวแพรวนภา ฤทธิไทรภพ
วัน เดือน ปี เกิด	24 มีนาคม 2529
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ ปีการศึกษา 2554
ประสบการณ์	2558 – ปัจจุบัน ธนาคารยูโอบี จำกัดมหาชน ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาด 2556 – 2557 ธนาคารทหารไทย จำกัด มหาชน ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved